

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 28

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 de març del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1704/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions de la temporada turística a Eivissa i Formentera. 1211
 - 2) **RGE núm. 1692/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a promoció turística. 1211
 - 3) **RGE núm. 1709/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a en defensa de la nostra llengua (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1719/12). 1212
 - 4) **RGE núm. 1700/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions per mantenir o augmentar el creixement de turistes estrangers. 1213
 - 5) **RGE núm. 1706/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a biblioteca temàtica esportiva al Palma Arena. 1214
 - 6) **RGE núm. 1707/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a proves lliures de batxillerat per a persones adultes. 1215
-
-

- 7) RGE núm. 1711/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessament del Sr. Bestard. 1216
- 8) RGE núm. 1699/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb el comissari europeu d'Agricultura i Desenvolupament Rural. 1217
- 9) RGE núm. 1702/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels objectius del dèficit per al 2012. 1218
- 10) RGE núm. 1705/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'internacionalització d'empreses. 1218
- 11) RGE núm. 1713/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost de patrimoni i impost sobre la benzina. 1219
- 12) RGE núm. 1710/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada laboral dels funcionaris. 1220
- 13) RGE núm. 1712/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'ajust d'ib-salut. 1221
- 14) RGE núm. 1698/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat destinada als ajuntaments per dur a terme polítiques d'immigració. 1222
- 15) RGE núm. 1703/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per optimitzar els recursos en relació als cossos i forces de seguretat de l'Estat a la comunitat autònoma de les Illes Balears. 1223
- 16) RGE núm. 1708/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a liquidació del pressupost del 2011. 1224
- 17) RGE núm. 1852/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures que divideixen els ciutadans de les Illes Balears. 1225
- 18) RGE núm. 1714/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada d'imposts i retallades. 1226
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1391/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general sobre l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. 1227
- III. MOCIÓ RGE núm. 1589/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general urbanística, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1189/12. 1232
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 1392/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral. 1238
- 2) RGE núm. 566/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de la contractació i salaris en l'hoteleria. 1244
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1704/12, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Torres i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions de la temporada turística a Eivissa i Formentera.

Primera pregunta RGE núm. 1704/12, relativa a previsions de la temporada turística a Eivissa i Formentera, que formula el diputat Sr. Josep Torres i Marí del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TORRES I MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Turisme, fa poques setmanes va tenir lloc la fira ITB de Berlín, que amb Fitur a Madrid i la World Travel Market a Londres són les tres grans fires turístiques i és a l'ITB de Berlín, per la perspectiva que li dóna ser la darrera de les tres, on es tenen moltes més dades concretes, on tradicionalment els majoristes de viatges donen a conèixer quines són les previsions per a la temporada turística i no només pel que fa al mercat tan important per a Eivissa i Formentera, el mercat alemany, sinó també pel que fa a la resta de mercats.

Pel que hem pogut conèixer i pel que s'ha publicat en els mitjans de comunicació pel que fa referència a les previsions del nombre de turistes, rendibilitat i, com no, per l'evolució que tenen els mercats competidors tot ens indica que ens trobam davant una bona temporada turística per a Eivissa i per a Formentera i que confirma les previsions que vostè, Sr. Conseller, ja ens va fer en aquest parlament després de la World Travel Market. Tenint en compte que ara a Berlín ha pogut reunir-se amb majoristes de viatges i amb diferents agents turístics, com ja va tenir ocasió de fer-ho a altres fires, disposarà de dades més concretes i d'unes previsions més exactes per a la pròxima temporada turística a Eivissa i a Formentera per la qual cosa li volem demanar que ens conti en aquest parlament i és per això que li volem preguntar quina valoració fa el conseller de Turisme de les previsions per a la temporada turística a Eivissa i a Formentera. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Diputado. Gracias, Sr. Presidente. Bueno, de los encuentros mantenidos en las últimas ferias, en Londres, Madrid, Milán y Berlín, podemos decir que las vibraciones son positivas y lo voy a explicar en dos puntos básicos, uno en cuanto a las conexiones, lógicamente el tema de la conectividad que tanto nos importa, tengo aquí algunos datos que les voy a leer. Jet Tours ha previsto un aumento de su capacidad en un 34% y prevé alargar la temporada de vuelos, iniciándolo el 4 de mayo y prolongándolo hasta el 4 de noviembre, y va a

establecer una ruta que unirá Ibiza con Glasgow de mayo a setiembre. Otras compañías como de Hoteles 4 you también prevén incrementos al igual que el operador turístico Cosmos Monarch. Easy Jet prevé que de abril a octubre tenga aumentos y buenas perspectivas. British Airways, por su parte, continuará apostando por conexiones con Ibiza desde marzo hasta octubre. Vueling abrirá este año una nueva ruta que unirá la isla con Moscú y Bmibaby una desde Belfast City. Air Berlin otra desde Friedrichsafen, Alemania, y Easy Jet una desde Southern, aeropuerto del este de Londres. Esto en cuanto a los datos que tenemos de la conexiones.

En cuanto a la información proveniente de los operadores turísticos la verdad es que Tui y Rewe nos dan muy buenas noticias, anuncian que las reservas hacia Ibiza se han incrementado en más de un 10% respecto a la temporada pasada y Thomas Cook y Alltours también nos dan muy buenas noticias asegurando que las ventas hacia Ibiza y Formentera están aproximadamente igual o ligeramente superior al año 2011, lo cual es un dato bastante bueno teniendo en cuenta que el año pasado fue excelente en cuanto a la contratación.

Por último, como detalle, de especial relevancia tiene para Formentera también el éxito de su reciente participación en la feria turística de Milán, la cual trae buenas perspectivas del mercado italiano que se consolida como principal mercado emisor para esta isla. Gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 1692/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a promoció turística.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 1692/12, relativa a promoció turística, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. La passada legislatura el Partit Popular reclamava, dia sí i dia també, més doblers per a promoció turística i, sobretot, insistia en el traspàs de la promoció turística a Menorca i a Eivissa. A Mallorca ho va fer una temporada, però un dia va decidir que no importava, però a Menorca i a Eivissa sí i, de fet, aquest va ser uns dels eixos de la campanya electoral a Eivissa i a Menorca. Fins i tot, el que ara és president del Govern i l'actual conseller de Turisme feren campanya reclamant aquestes marques pròpies per a les illes de Menorca i d'Eivissa perquè entenien que s'havia de fer promoció diferenciada de Mallorca. Per tant, després d'haver vist el resultat de l'ITB de Berlín, que fins i tot el president del Consell d'Eivissa es va enfadar pel fet de no tenir una marca pròpia, demanam al Govern si realment creu, el Govern de les Illes Balears, que la marca Espanya serveix per promocionar el turisme de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Bueno, yo creo que evidentemente, como ya hablamos el martes pasado, el tema de estar en la ITB de Berlín en el seno de Turespaña es algo que se tiene que perfeccionar, se tiene que pulir y así lo haremos para próximas ediciones, pero esto no tiene nada que ver, en absoluto, con el título general de la pregunta que si la marca España sirve para promocionar el turismo de Mallorca, de Menorca, de Ibiza i de Formentera. Evidentemente siempre es útil. Tendríamos que distinguir dos supuestos distintos, el supuesto de los mercados emisores consolidados, en los cuales evidentemente la marca España es una herramienta más que ayuda para promocionar el turismo en nuestras distintas islas de los mercados que podríamos llamar emergentes o potenciales, y ahí no es una herramienta más sino que es un elemento imprescindible de penetración y yo a los hechos me remito. Por ejemplo, a la feria a la que asistimos mañana, yo salgo hacia Moscú, donde conocen perfectamente España, conocen la zona, el litoral de la península, tanto la zona catalana como la zona valenciana como la zona andaluza, pero no conocen lo suficiente el archipiélago balear. Entonces, la marca España nos va a ayudar muchísimo en este caso al tratarse de mercados emergentes o potenciales.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, precisament Berlín no era un lloc d'aquests, com vostè explica de Moscou, que la marca Espanya ens pot fer servir per entrar i, de fet, vostè sempre ha defensat les marques pròpies, deia, per pragmatisme turístic, li hem escoltat dir qualque vegada. I allò que sí és cert és que l'Ajuntament de Calvià, el temps que vós vareu ser batle, varen posar estand propi a Berlín i ho han continuat fent enguany també. Per tant, la pregunta que li feim ara és, per què la marca Espanya és bona per a Mallorca, Eivissa, Menorca, i Formentera i en canvi no és bona per a l'Ajuntament de Calvià?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Mire, Sra. Diputada, la marca España es buena para todos, pero es que no lo digo yo, lo dice el sector y lo dicen todos los gobiernos que ha ido teniendo las Islas Baleares. Todos han considerado que la marca España, en menor medida o en mayor medida, según que se trate de mercados consolidados o no, es buena. Y si no a los hechos me remito, aquí tengo, por ejemplo, la propuesta de la Federación Hotelera a los partidos políticos, a todos los partidos políticos, que se hizo en el año 2011 y ahí, en esta misma página, en el punto número 6 de los siete objetivos específicos dice, coordinar e impulsar las estrategias de promoción por productos de las diferentes comunidades autónomas bajo la marca España.

Ayer mismo, en los temas candentes de turismo que analizó Pricewaterhouse Coopers, en el análisis anual que se hizo ayer aquí, en Mallorca, pues dice exactamente lo mismo, la importancia de la marca España. Pero, por si usted no lo sabía, ustedes, el gobierno anterior, firmaron varios convenios marco, aquí tengo uno, convenio marco firmado por Juan Mesquida y Miguel Ferrer, conseller de Turismo, en el cual se dice, realizar campañas conjuntas de *marketing* dirigidas a fortalecer el posicionamiento de los destinos y productos turísticos de las Islas Baleares bajo el paraguas de la marca turística España. Eso es de su gobierno. Y si quiere más, otro firmado por el Sr. Antich...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

... en el cual se dice, Sr. Francesc Antich, Mesquida Ferrando y Miguel Ferrer, exactamente lo mismo, fortalecer el posicionamiento...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, por favor, ha terminado su tiempo.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

... de los destinos... ah!, ha terminado, vale. Otro de la marca España.

I.3) Pregunta RGE núm. 1709/12, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a en defensa de la nostra llengua (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1719/12).

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 1709/12, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1719/12, relativa a defensa de la nostra llengua, que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Un ciutadà d'aquesta terra que nom Jaume Boned, mestre jubilat, es troba en vaga de fam en defensa de la nostra llengua pròpia, el català. Sent vostès el Govern de tots els ciutadans, i no només govern dels seus votants, s'han preocupat per la salut de Jaume Boned que lícitament, pacíficament, protesta per allò que ell, com molts altres, consideram injust?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Li ben assegurat que sí m'he preocupat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

No ho considera així el Sr. Boned, de totes formes. "Transformar vells enemics en adversaris lleials -Sr. Conseller- tot l'endemà fèrtil ho és en funció de l'èxit d'aquest projecte", són paraules de René Char, poeta i membre actiu de la resistència a la França ocupada. Òbviament no les adreçava aquestes paraules als ocupants que s'afanyaven, entre molts altres objectius d'extermini, a substituir el francès per l'alemany ni tampoc als col·laboracionistes, que els ajudaven en l'execució del genocidi, les adreçava a aquells que després de la destrossa haurien de reconstruir el país, tornar-lo a fer democràtic, habitable i tolerant.

Vostès confonen, com deia Joan Riera, la victòria electoral amb l'èxit militar i el càstig per als vençuts. Les meves paraules, però, tampoc no van adreçades a vostès, vostès ja saben el mal que causen, el seu objectiu deliberat és causar-lo, vull adreçar-me als adversaris lleials i, sobretot, als resistents a aquest setge lingüístic que, com un botí de conquesta electoral, ens vol arrabassar d'arrel allò que som, allò que foren els nostres avantpassats. Des d'aquest escó vull agrair a Jaume Boned l'exemple de les seves conviccions, el seu coratge de defensar-les. Des d'aquest escó vull adreçar-me a tots aquells que estimen la nostra llengua i la nostra terra per tal que no cedeixen. No poden guanyar els qui ens volen desposseir de la nostra identitat. Tanmateix defugiré de la temptació de preguntar al seu grup com un sol home, que pot posar en perill o que posa en perill la seva salut, pot fer xantatge al seu govern. Suposadament, abans que govern, tots, aquí, som persones. Actuïn.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltíssimes gràcies, Sr. Maicas, per la seva intervenció i el seu to. Ha parlat de lleialtat a l'adversari, jo li posaré, primer de tot, la defensa de la democràcia. A mi em preocupa l'actitud d'un ciutadà, de qualsevol ciutadà que ho passi malament, en aquest cas que ha pres la decisió voluntària de posar la seva vida en risc fins a un determinat nivell per enfrontar-se a una decisió democràtica, a una decisió d'un parlament democràtic, una decisió presa democràticament. Què diria vostè si un alumne es posàs en vaga de fam per no acceptar una nota, potser en sisena convocatòria, perquè el fan sortir de la Universitat? Què diria vostè si un pare es posàs en vaga de fam per avançar un trasplantament a un fill seu perquè no li toca a la llista d'espera? Acceptaria aquest xantatge? Doncs jo vull que el primer de tot defensem la democràcia, el primer de tot respectem les institucions. Jo li deman al Sr. Boned que deposi aquesta actitud i jo em reuniré amb ell les vegades que vulgui.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 1700/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions per mantenir o augmentar el creixement de turistes estrangers.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 1700/12, relativa a accions per mantenir o augmentar el creixement de turistes estrangers, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER.

Gràcies, president. La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esports. Sr. Delgado, Espanya va rebre, aproximadament, 56,7 milions de turistes l'any 2011, un 7,5% més que el 2010. Però, aquesta mitjana de creixement ni va ser homogènia ni va beneficiar a totes les comunitats autònomes per igual. De fet, hi va haver sis grans destinacions on va baixar l'arribada de turistes estrangers, aquestes comunitats autònomes varen ser: Aragó, menys 5,9%; Extremadura, menys 3,8%; Galícia, menys 0,5%; Comunitat de Madrid, menys 0,6%; Regió de Múrcia, menys 4,6%, i La Rioja, menys 13,4%. Per contra, els creixements més destacats es varen produir a les Illes Canàries, amb un 18,3%; Astúries, 10,5%; Balears, 9,8%, i Cantàbria, 9,7%.

De les dades es pot extreure que la primavera àrab, encara que va desviar turistes cap a Espanya, gairebé no va tenir repercussió a destinacions de platja com la Regió de Múrcia i sí va beneficiar clarament a Canàries i a Balears. És clar que els conflictes que es produeixen a altres destinacions, que són competència directa, fan que sigui una variable potencial de recepció dels turistes al nostre destí. Però, els conflictes són

cíclics i per això la importància de tenir una bona planificació. Tenir una bona planificació redueix l'esforç necessari per a l'assoliment dels objectius.

Sr. Conseller, quines accions ha duit a terme la Conselleria de Turisme i Esports per mantenir o augmentar aquest creixement del 9,8% de l'any 2011 per al 2012? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, lo primero que tenemos que hacer todos aquí es ser conscientes de que muy probablemente ni los aumentos que hubo la temporada pasada ni los que va a haber en esta temporada han sido fruto de unas especiales promociones realizadas ni por el gobierno anterior ni por este gobierno. Efectivamente, todos somos conscientes, y así lo dicen los analistas, que la coyuntura social y económica vivida en los países del norte de África pues ha permitido que gozáramos y que tuviéramos la oportunidad de tener entre nosotros a estos llamados turistas prestados, que evidentemente bien van y sobretodo porque tenemos la posibilidad y la obligación de proceder a la fidelización de estos turistas.

Dicho esto, nosotros tenemos que aprovecharnos de esta inercia que va a durar, seguramente, una o dos temporadas más para fidelizar esos turistas con el buen trato hacia ellos y por supuesto para mejorar nuestra oferta. Ahí es donde más podemos trabajar nosotros en estos momentos, sobre la oferta. Sobre la oferta se puede trabajar de distintas maneras. Evidentemente, podemos trabajarla desde un punto de vista municipal, como se está intentando hacer, y en breve se verán los frutos, con esa mesa de alcaldes que se creó, donde se está ya volcando mucha información por parte de los municipios turísticos para cambiar información sobre ordenanzas, sobre las posibilidades de mejora de su oferta y de los productos. Yo creo que dará buenos resultados porque esas pequeñas cosas al final son muy agradecidas por los operadores turísticos.

También la mejora en la creación, mantenimiento y mejora de nuevos productos, productos como en los que estamos trabajando, contrarios o ajenos al de sol y playa, como pueden ser el náutico, el gastronómico, el de ciclismo, el de golf, el de senderismo, etcétera, y todas esas cosas que podemos ofrecer desde las Islas Baleares y que quizás no hemos ofrecido lo suficiente. Y luego se está trabajando en asistencia en ferias especializadas de congresos, de golf, organización de *workshop* e incluso viajes de familiarización.

Todo ello se tiene que completar, como estamos haciendo en estos últimos meses, por medio de una nueva normativa turística en la cual se van a incluir una serie de planes, los planes de intervención en los ámbitos turísticos, cuya misión también es la de mejorar todas esas zonas de destinos turísticos maduros.

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 1706/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a biblioteca temàtica esportiva al Palma Arena.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 1706/12, relativa a biblioteca de temàtica esportiva al Palma Arena, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, bon dia. Al marge d'altres consideracions està clar que el Palma Arena és una instal·lació esportiva magnífica i molt ben valorada per equips i esportistes de les Illes Balears. Una instal·lació que permet acollir nombrosos entrenament cada dia, diverses competicions oficials cada setmana i grans esdeveniments esportius, culturals i socials que només es poden celebrar en un espai cobert i tancat, com és aquest. El Palma Arena també és un punt de referència mundial per al ciclisme en pista, per la pista del velòdrom ja homologada, i perquè el Consell Superior d'Esports li ha concedit la classificació de centre especialitzat d'alt rendiment de ciclisme en pista, que està comandat, a més, pel millor ciclista olímpic espanyol de tots els temps que, com sabem, és un ciclista balear. El Palma Arena també és seu de la Direcció General d'Esports i de la Direcció General de la Joventut i ara el Govern vol ampliar l'oferta i convertir-lo en l'autèntic nucli de serveis esportius d'aquesta comunitat. Ja és punt de reunió i de treball de les federacions esportives balears, però el seu potencial és immens i cal desenvolupar-lo.

Sabem que un dels projectes més immediats serà la posada en funcionament d'una biblioteca especialitzada en temàtica esportiva, que reunirà una gran quantitat de llibres, publicacions i documents de gran interès per a qualsevol que vulgui aprofundir en el coneixement del món de l'esport i de tot el que l'envolta. Celebrem aquesta iniciativa de la Conselleria de Turisme i Esports, però voldríem demanar el Sr. Conseller que ens explicàs quines seran les característiques d'aquesta biblioteca, quin serà el seu volum i per a quan es preveu que entri en funcionament en tota la seva nova dimensió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, la biblioteca del deporte de las Islas Baleares fue creada en el año 2002 para atender al desarrollo de la investigación deportiva y en el 2008 fue trasladada del Polideportivo Príncipes de España al Velódromo Palma Arena.

La verdad que allí ya había estado funcionando, pero se sugirió la posibilidad de incorporar gratuitamente la biblioteca deportiva privada del Sr. Buades Costa lo que ha dado y ha permitido que tenga un salto cualitativo y cuantitativo realmente enorme.

Para que se hagan cargo de las cifras de esta biblioteca y la comparación con otras, se las voy a dar ahora: hay 496 autobiografías, 305 libros relativos al ajedrez, 600 de temática náutica, 652 de artes marciales, 1.175 de fútbol, 679 en alemán y 2.112 en inglés. El libro más antiguo es de 1805 y en total contiene 10.700 volúmenes.

Para que se hagan una idea de lo que esto significa hay que compararla con otras grandísimas bibliotecas de este tipo como pueden ser la biblioteca del Comité Olímpico Internacional que tiene 18.000; la del National Sporting and Museum de Virginia que tiene 17.000; la National Sporting Information Centre House of Australia que tiene unos 16.000 y la biblioteca del deporte de la Generalitat de Catalunya, unos 17.000; la Fundación Deportiva Municipal del Ayuntamiento de Valencia, unos 2.700. Es decir, que con 10.700 volúmenes la verdad es que nos hemos convertido en una de las más importantes bibliotecas del deporte de Europa y esta biblioteca se encuentra afortunadamente en las instalaciones del Velódromo Palma Arena.

Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 1707/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a proves lliures de batxillerat per a persones adultes.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 1707/12, relativa a proves lliures de Batxillerat per a persones adultes, que formula la Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, la societat de les Illes Balears, tal que esdevé a la societat del nostre entorn, es troba immersa en els canvis continus que ocorren al món actual, fenòmens com la revolució tecnològica, la globalització econòmica, cultural o els canvis socioculturals accelerats són entre d'altres motiu de variacions constants que afecten tant al grup humà com a les persones en l'àmbit individual i poden contribuir a augmentar els desequilibris socials si no es prenen mesures que ajudin les persones a adaptar-se a les situacions noves que es plantegen i a ser

capaços de donar resposta a les necessitats que de manera progressiva van sorgint.

Part de la població adulta de les Illes Balears es troba mancada de la formació bàsica i, conseqüentment, té moltes dificultats per a la promoció al seu entorn laboral o per a l'accés a les vies de formació professional, ambdues coses augmenten el risc de marginació econòmica i social.

Un dels principis bàsics del sistema educatiu és el de l'educació permanent. Així ja ho va fer constar el Partit Popular a un dels punts bàsics del seu programa electoral, va ser una educació al llarg de tota la vida. Aquest objectiu determina com a compromís del sistema la necessitat de facilitar a les persones adultes llur incorporació als diferents ensenyaments i la possibilitat d'oferir programes que facilitin l'obtenció de titulacions.

És per això, Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats, que li faig la següent pregunta: Pensa convocar la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats una prova lliure per a l'obtenció del títol de Batxillerat per a persones adultes? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada, efectivament la llei orgànica d'Educació de maig del 2006 ja preveia la possibilitat que els majors de 20 anys que tenguessin algunes assignatures pendents i volguessin intentar tenir el títol de batxiller, que és un títol que té ja una importància més enllà de l'ensenyament obligatori i molt necessari a causa de les xifres d'abandonament escolar d'aquesta comunitat, ja preveia la possibilitat de fer-ho.

Aquests darrers sis anys no s'han posat en marxa i hem decidit que... una prova de la necessitat de poder anar certificant a les persones que vagin intentant millorar la seva competència i ho és també el títol de Batxiller, seria convocar enguany i a totes les illes proves lliures de batxillerat que permetrien que persones majors de 20 anys, que en un moment donat de la seva vida potser deixaren el batxillerat amb algunes assignatures poguessin arribar a tenir el títol, que com sap a més els dóna les possibilitats de fer la prova d'accés o de fer l'accés a cicles formatius de grau superior independentment que també poden fer prova lliure per fer-ho.

Per tant, és una de les iniciatives, com sap el Partit Popular proposa com a iniciativa fonamental que la Unió Europea ens recorda constantment, possibilitar a la gent que vagi obtenint una titulació al llarg de la vida i millorar la seva certificació i acreditació també en aquest cas acadèmica i professional. Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 1711/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessament del Sr. Bestard.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 1711/12, relativa a cessament del Sr. Bestard, que formula la Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, em pot informar de quins han estat els motius del cessament del Sr. Bestard i dels seus directius? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Diputada, el Consell de Govern va aprovar una reestructuració del Servei balear de Salut i el va integrar funcionalment a la conselleria. En aquesta nova estructura es va substituir la direcció general per un consell de direcció presidit pel titular de la conselleria i format per dues vicepresidències, la de Serveis Assistencials que assumeix el director general de Salut Pública i la de Serveis Generals que assumeix el director general de Gestió Econòmica i Farmàcia.

Aquesta reestructuració té com a conseqüència que es prescindeix de la figura del director general del Servei de Salut. Així mateix, com és lògic en una reforma estructural d'aquest calat, idò hi ha canvis i els nous vicepresidents hauran de formar els seus equips. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Miri, vostè amb aquesta explicació acaba de confirmar el que va manifestar la setmana passada per justificar la destitució del gerent de l'ib-salut que ha arribat el moment que la conselleria controlï el Servei de Salut.

Això demostra que vostè durant aquests nou mesos no ha controlat la sanitat pública, que s'ha gestionat de manera ineficaç amb descontrol i descoordinació.

Miri, la incompetència del Sr. Bestard ha provocat en poc temps un caos en el Servei de Salut, principalment per la seva nefasta reorganització del Servei d'Urgències, per les destitucions exprés de quatre secretaris generals, pel copagament de la targeta sanitària i per l'augment de les llistes d'espera. En definitiva, per l'eliminació de serveis, per (...) i drets els usuaris de la sanitat pública, un caos que ara vol solucionar amb dues propostes: primera, nomenant-se a vostè mateixa presidenta a temps parcial de l'Ib-salut, l'empresa autonòmica amb més personal i amb pressupost de la comunitat,

amb l'ajuda únicament de dos vicepresidents codirectors generals apostant d'aquesta manera per la gestió política de la salut i no per la qualitat assistencial.

Segona, després de destituir el gerent per incompetent el passat divendres, vostè mateixa el recompensa amb una indemnització milionària i una plaça abans inexistent creada un diumenge a mida del Sr. Bestard que ja fa feina a l'Hospital Son Espases.

Miri, la recol·locació de l'exgerent de l'ib-salut en dos dies és una burla a les més de 98.000 persones que cerquen feina cada dia i que no en troben. És una burla als 300 empleats públics i a tots els treballadors que vostès volen acomiadar sense dret a indemnització, en virtut de la seva nefasta reforma laboral.

Miri, Sra. Consellera, el que vostè ha aprovat confirma...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

...confirma que a la sanitat balear l'únic servei d'urgències que funciona és el servei de recol·locació d'amics del Partit Popular, això sí, amb sous públics, pagats pels mateixos contribuents els quals apliquen una austeritat i un sacrifici...

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

...que vostès no són capaços de complir, sacrifici i austeritat per als altres, per a vostès, no.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Com sempre és molt demanar que Sra. Obrador que estigui vostè a l'alçada i com a mínim s'informi abans de fer una pregunta. Hauria de saber que el director general d'ib-salut no té cap tipus d'indemnització quan cessa del seu càrrec. No sé a vostè quina indemnització li va donar el seu partit quan va cessar de directora general de Consum fins que va anar a unes llistes electorals i va sortir escollida va estar treballant d'assessora. No sé què era això, però bé per cenyir-nos al tema, com li ho dic, és molt trist no estar a l'alçada i encruelir-se amb una persona que ja no fa feina a l'Administració ni a aquest govern.

Vostès estan acostumats a l'anterior govern en què tot eren regnes de taifa, les diferents conselleries.

Miri, Sra. Obrador, això és un govern i aquest govern el que fa és reestructurar l'ib-salut i integrar-lo dins la conselleria, però abans d'això, el que s'havia fet, precisament per part d'aquest govern, era disminuir el nombre de càrrecs directius del Servei de Salut passant de 93 que hi havia al govern del pacte de progrés a 58. Això va suposar un estalvi de 2,5 milions d'euros. Nosaltres som responsables dels nostres fets, tot el Govern, no *reinos de taifas* com vostès feien. Estam aquí per gestionar amb responsabilitat i això és el que feim.

Vostès, el que ens varen deixar al Servei balear de Salut és una herència enverinada a tot el Govern, però especialment a Salut, amb un dèficit que difícilment es podrà remuntar, només en els vuit mesos que vàrem estar durant el 2011 es va disminuir aquest dèficit amb 70 milions d'euros.

Com li dic, jo el que li demanaria Sra. Obrador és que s'informi abans de fer una pregunta i no digui mentides, perquè el que ha dit són mentides.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 1699/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb el comissari europeu d'Agricultura i Desenvolupament Rural.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 1699/12, relativa a reunió amb el comissari europeu d'Agricultura i Desenvolupament Rural, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller d'Agricultura, les passades setmanes vàrem veure que amb motiu de la presència en aquesta illa del Sr. Ciolos, comissari d'Agricultura, vostè va aprofitar la avinentesa per reunir-se amb ell, destacam la importància d'aquesta reunió i voldríem saber quins varen ser els seus fruits.

Crec que tots som coneixedors de la transcendència que té la política agrícola europea per, segur per a l'Estat espanyol, però també i de manera molt especial per a les Illes Balears, per això creim especialment important que es conegui quina és la problemàtica del sector primari i que es conegui de primera mà aprofitant la vinguda a les nostres illes.

També és especialment important que sigui el comissari que ha de prendre aquestes decisions i d'aquí estic segura que vostè ha traslladat peticions molt concretes, com en alguna compareixença tant en comissió com en plenari com als pressupostos ens ha fet arribar, qui ha intentat mentalitzar que Balears no només és turisme, sinó que també és sector primari i que a més el sector primari és un element decisiu no només per la qualitat de vida de les persones que hi viuen, sinó també per la qualitat de vida del nostre medi ambient.

Per tot això, Sr. Conseller, ens pot explicar com va anar aquesta reunió, quines són les expectatives i la seva opinió sobre ella.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, vàrem tenir la gran sort de poder estar amb el comissari europeu Dacian Ciolos durant un grapat d'hores tant en un sopar que hi va haver com també després l'endemà matí durant uns vint minutets explicant-li més concretament un estudi que hem fet per demostrar que els efectes que té de negatius la insularitat fan del tot inviable poder fer agricultura i ramaderia dins la nostra comunitat.

Vàrem tenir oportunitat de parlar amb ell de diversos aspectes, des d'aspectes molt professionals fins a aspectes també del món turístic de la nostra comunitat i ell, que és un home al qual li agrada... que a més ve d'un país on hi ha petita agricultura, li interessa molt tot el tema d'agroturisme, tot el relacionat amb l'agricultura, però efectivament el que nosaltres li vàrem fer va ser presentar aquest estudi, que és un estudi que s'ha fet des de la conselleria i també des del CRE, amb Sa Nostra, allà el que li demostram és clarament que els efectes de la insularitat ens han dut a una caiguda important, aquests darrers deu anys, del sector.

No es pot competir tenint unes despeses de pinsos que en alguns casos són un 55% més elevats a la península que aquí, a Balears. No es pot competir tenint en compte que els fertilitzants tenen un 20% més de cost aquí que a la península. Ens passa la teoria del sandvitx, ens espitgen per baix i ens espitgen per dalt i la maionosa surt pertot. Bé, en aquests moments per dalt ens espitgen perquè un xot -per posar un cas concret- a Balears es cobra una mitjana de 20 euros més barat que a la península, la llet és la més barata d'Espanya i també la més barata d'Europa, la que es cobra aquí, els nostres productors.

Això ens ha duit que cau de manera estrepitosa els animals que hi ha a la nostra comunitat, cau també la superfície de regadiu. A la península ha caigut un 2% els darrers deu anys, aquí ha caigut un 29%. En qüestió d'aus, a la península ha pujat un 33,9, aquí ha caigut un 51%. En qüestió de porcí a la península ha pujat un 27,8, aquí ha baixat un 32.

Si parlem de PIB agrari a península ha caigut un 2,8 el període 2000-2010 i aquí ha caigut un 17,7%. Si parlem de renda agrària total, a península ha pujat un 8% i aquí ha caigut un 40%. Això és una vergonya.

La política agrària comunitària ha fet coses molt bones, però no s'ha adaptat tot el que toca aquí i Dacian Ciolos ho sap i el ministre Arias Cañete també i s'han compromès a ajudar-nos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1702/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment dels objectius del dèficit per al 2012.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 1702/12, relativa a compliment dels objectius de dèficit per al 2012, que formula el Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Encara queden vells nostàlgics que encara avui preconitzen polítiques econòmiques keynesianes per sortir de la crisi, unes polítiques expansives en la despesa amb increment de l'endeutament i de fort intervencionisme públic.

Són les polítiques que es varen aplicar durant l'anterior legislatura que enfora d'ajudar a sortir de la crisi encara ens varen enfonsar més en ella i varen desequilibrar de forma dramàtica els comptes públics i d'*aquello polvos estos lodos*, aquella manera de funcionar preocupats només a gastar i despreocupats de com pagar-ho va provocar l'inevitable l'aparició del temut dèficit públic. Un dèficit que a partir del 2008 es va disparar i que en l'actualitat a pesar dels ajustaments aplicats per l'actual govern en els darrers sis mesos del 2011 encara suposa un 3,8% del PIB, molt enfora de l'objectiu de dèficit marcat que per al 2011 era de l'1,3.

Què passa quan un gasta més del que ingressa? Per lògica es produeix un increment de l'endeutament i això és precisament el que ens va passar. L'endeutament bancari va arribar a nivells mai coneguts, passant dels 1.700 milions del 2007 al més de 4.500 del 2011 i l'impagament de factures als proveïdors va assolir la xifra de més de 1.100 milions d'euros més.

A pesar d'aquesta situació *nihil novum sub sole, nada nuevo bajo el sol*, els partits de l'oposició continuen *erre que erre* defensant l'increment de la despesa i l'endeutament. Ho hem sentit prou vegades a aquest plenari i en canvi allò del control del dèficit sembla que no va amb ells. Això són capricis d'Europa i del ministre Montoro. Encara no han entès que no es pot continuar funcionant sense control, sense complir l'estabilitat pressupostària i gastant per damunt les possibilitats.

Ara que el Govern de l'Estat ha establert un objectiu de dèficit per al 2012 per a totes les comunitats autònomes de l'1,5% del PIB considera el vicepresident del Govern que complir l'objectiu de dèficit per al 2012 és una prioritat?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, sí, efectivament, complir l'objectiu de dèficit és una prioritat. Com ha dit davant els comptes públics hi ha dues actituds: una, aquella que hem viscut fins ara que el dèficit no importa i que és una variable sense rellevància que pot créixer i créixer i créixer, que du a dues conseqüències, una un increment substancial del deute bancari, que com ha dit va passar de 1.700 milions a 4.500, una xifra, en fi, prou important com per generar la desconfiança necessària perquè cada vegada sigui més difícil accedir al crèdit. L'altra és que el dèficit és necessari que estigui equilibrat perquè els comptes siguin sòlids, perquè l'estat del benestar pugui tenir la solidesa necessària per continuar cap al futur.

Hi ha la teoria contrària a la que deia abans, que el dèficit és una cosa positiva, que diu que una reducció del dèficit quan tenim una economia molt endeutada, com és la nostra, ens conduirà necessàriament a una expansió econòmica. Una expansió econòmica basada en la confiança, basada en creure en el Govern de les Illes Balears, basada en el fet que els compromisos es van complint.

Per tant, sí que és essencial complir l'objectiu de dèficit, és un objectiu número 1 i la reactivació econòmica vendrà com a conseqüència d'aquest compliment de l'objectiu de dèficit.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 1705/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'internacionalització d'empreses.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 1705/12, relativa a Pla d'internacionalització d'empreses, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, president. En primer lloc voldria, Sr. Vicepresident, donar-li públicament l'enhonorabona per la bona feina que du al front de la Vicepresidència Econòmica del Govern, sabem tots que li ha tocat ballar amb la més lletja, però tenim constància que dia a dia aquesta feina que es fa des del seu departament dona els seus fruits.

Hem sabut aquesta darrera setmana que per primera vegada en nou anys ha abaixat el deute de la comunitat en 130 milions d'euros. I no només això, sinó també que la ciutadania de les nostres illes aprova majoritària i contundentment les mesures d'ajust posades en marxa pel Govern. I és el que Govern fa el que ja ha fet tothom dins ca seva.

Estarem d'acord, senyores i senyors diputats, que les Illes Balears han de tornar al camí de la producció i de la creació de llocs de feina, però aquest camí només el podem fer de la mà de la iniciativa privada, facilitant un escenari on els emprenedors i les empreses puguin desenvolupar els seus projectes amb la menor ingerència possible de les administracions públiques.

Ja fa una sèrie de mesos que el Decret de suport als emprenedors i a la petita i mitjana empresa està en vigor i de llavors ençà hem vist com ja s'ha dotat en més de 120 milions el fons de garantia recíproca, acció de la qual se n'han beneficiat més de 217 empreses, per un valor de 24,2 milions d'euros. S'han dut a terme i es duran, nombroses accions encaminades a la simplificació administrativa, tan demandada pels empresaris.

En breu, s'introduiran mòduls de formació per al desenvolupament de l'esperit emprenedor i l'autoocupació. I recentment s'ha presentat també el Pla d'internacionalització d'empreses de les Illes Balears, posat en marxa des de l'IDI de la mà de l'ICEX, de les cambres de comerç de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, així com del Centre Balears Europa i l'Enterprise Europe Network, fonamental perquè les nostres empreses puguin trobar un mà amiga a l'hora de sortir a fer negocis.

Per aquest motiu li demanam avui, Sr. Vicepresident, la seva valoració del Pla d'internacionalització d'empreses posat recentment en marxa pel Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, miri el que és clar és que durant els propers anys la internacionalització de les empreses serà fonamental. Hem de pensar que vivim en un món cada vegada més interrelacionat, un món que cada vegada està més interconnectat. Per tant, que els productes de Balears siguin competitius no només a Balears, sinó també als mercats exteriors és absolutament necessari. I aquest fet és reconegut pràcticament per totes les institucions i això ens ha permès dur a terme una reunió d'institucions, que ha permès elaborar un pla conjunt entre les línies fonamentals: en primer lloc generar informació, facilitar informació de la importància que té ser presents en els mercats internacionals; segon, la sensibilització empresarial, és a dir, donar a conèixer aquesta realitat en el món de les empreses; i tercer, la formació necessària perquè això sigui una realitat.

Jo crec que això és una passa important, és una primera passa, però una passa que haurà de tenir continuïtat en el futur. Si a tot això hi afegim que a més a més la col·laboració institucional permet estalviar recursos, permet unificar esforços, tenim un camí marcat, un camí que consideram positiu i que pensam que ha de tenir continuïtat en el futur d'una forma sòlida i constant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 1713/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost de patrimoni i impost sobre la benzina.

Onzena pregunta RGE núm. 1713, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1825/12, relativa a impost de patrimoni i impost sobre la benzina que formula la diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, vostè va dir que s'ha d'intentar que la recaptació sigui el més neutra possible i que no afecti el consum ni perjudiqui la contractació. Pot explicar per què considera més neutre l'impost sobre la benzina que l'impost sobre el patrimoni?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, perquè fa referència a la teoria neoclàssica de principis del segle XX.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies. Li deman que s'expliqui de manera entenedora, Sr. Vicepresident. Sr. Aguiló, l'impost sobre els hidrocarburs no és un impost neutre i és un impost indirecte que perjudica les classes mitjanes i populars, que perjudica els treballadors autònoms que necessiten desplaçar-se d'un lloc a un altre per fer feina i les persones que necessiten desplaçar-se i no tenen a l'abast un servei de transport públic; els de fora vila que treballen a Palma o fora del poble i els de Palma que treballen fora de ciutat, es veuran molt perjudicats.

I la qüestió s'agreuja pel fet que actualment els hidrocarburs ja tenen uns preus desorbitats. Han sofert uns increments que afecten totalment l'activitat econòmica. Tot s'encareix i, per tant, davalla el consum i amb aquest els ingressos públics i es perjudica la contractació i l'estalvi.

Sr. Vicepresident, vostès han enganat els ciutadans de les Illes Balears dient que no apujarien els impostos, fent creure a la ciutadania que bastava que arribessin al poder perquè tot canviàs, milloraria l'economia, baixaria l'atur, la confiança dels mercats en el seu partit ho havia d'arreglar tot. Però la realitat és que estam molt pitjor i encara empitjorem més. Estan refredant l'economia, Sr. Vicepresident. Perdrem els drets socials conquerits amb tants d'esforços i les classes mitjanes i populars ens empobrirem cada dia més, mentre que els rics acumulen més i més riquesa.

La Constitució, a la qual fan referència només quan els convé, diu que tots hem de contribuir al sosteniment de la despesa pública, d'acord amb la nostra capacitat econòmica, Sr. Vicepresident, d'acord amb la capacitat econòmica de cada un. I això significa que qui té més capacitat ha de contribuir més. També diu que el sistema tributari ha de ser just, igualitari i progressiu. El l'impost sobre la benzina no ho és, però sí l'impost sobre el patrimoni tal com està dissenyat actualment, perquè afecta únicament els que més capacitat econòmica tenen, els que tenen més riquesa i de manera progressiva.

Vostès graven la majoria amb l'impost sobre la benzina i bonifiquen l'impost de patrimoni als rics. Vostès el bonifiquen al cent per cent, bonifiquen al cent per cent els que tenen més capacitat econòmica, mentre que els treballadors en general hauran de pagar 5 cèntims més per litre de benzina, que ja està pels núvols i que serà la més cara d'Espanya.

Rectifiquin, Sr. Vicepresident.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Quan li deia que acudia a la teoria neoclàssica, volia dir que Marshall va dir que els impostos generaven pèrdues irreversibles i d'ineficiència, però llevat d'un element, quan aquests impostos eren pigouvians, Pigou era el seu successor a Cambridge. I aquest senyor va dir que quan es generaven externalitats negatives, els impostos podrien contribuir a igualar les rendibilitats marginals socials netes; és a dir, a fer més eficient l'economia.

Estam en un procés de canvi, un procés de transformació. Aquest procés de transformació ens durà també a fer transformacions en l'àmbit impositiu i en l'àmbit impositiu aquestes transformacions segurament afavoriran els valors mediambientals. D'això es tracta també, afavorir els valors mediambientals, fer que l'economia del benestar que va descriure en Pigou, realment sigui una realitat a poc a poc, que sigui un avanç cap una economia més sòlida i més forta. Es tracta d'això.

De fet, a més a més, podem afegir que els impostos de patrimoni generen incentius negatius a l'hora d'estalviar, estalvi que és absolutament necessari. Tenim una crisi d'endeutament, una crisi de manca d'estalvi. De fet, uns dels problemes que té Espanya com a país és que ha d'acudir als mercats internacionals a cercar estalvi. Per tant, és necessari fomentar l'estalvi a ca nostra. I una de les formes és que la imposició damunt l'estalvi no sigui elevada. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 1710/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada laboral dels funcionaris.

Dotzena pregunta RGE núm. 1710/12, relativa a jornada laboral dels funcionaris que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, en pocs dies de diferència el Govern del Sr. Bauzá ha fet diverses propostes quant a la jornada laboral dels funcionaris que són radicalment oposades i contradictòries. Ens podria explicar, Sr. Vicepresident, quina és la proposta de jornada laboral que fa el Govern, si en té alguna, per als treballadors de l'administració pública i del sector públic? I per favor, no em parli de Cambridge sinó de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

De fet encara no hem fet cap proposta. Simplement hem parlat de la possibilitat i de l'estudi de dur a terme una flexibilitat en la jornada laboral. No hi ha cap proposta de moment.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, aquest govern va de mal a pitjor. La improvisació d'aquest govern, el desgavell en la presa de decisions, les marxés endavant i enrera, són ja incomptables, Sr. Vicepresident.

Miri, dia 12 de febrer del 2012 aquest govern es va reunir a través de la Conselleria d'Administracions Públiques amb la mesa general de negociació, per explicar la proposta del Govern del Sr. Bauzá d'ampliar la jornada laboral de 35 hores a 37,5 la setmana, aquí hi ha la reunió, i que, a més, això suposaria un estalvi de 50 milions d'euros, fent treballar els professors, els sanitaris i els serveis generals.

Però resulta que exactament un mes després, dia 12 de març, vostè, Sr. Vicepresident, que surt aquí, a la foto, perquè encara m'ho negarà, va anunciar la possibilitat que els funcionaris treballin menys i també cobrin menys.

A vostè li sembla normal, Sr. Vicepresident, que en 30 dies hagin decidit anunciar dues mesures no només diferents, sinó també absolutament contradictòries? Tot això sense parlar amb els treballadors públics, amb els funcionaris, sense cap tipus de diàleg. I li pregunto en cas que aquesta mesura de treballar menys vagi endavant, serà voluntària, Sr. Vicepresident, o obligatòria?

I per afegir encara més confusió, resulta que la Sra. Cospedal, secretària general del Partit Popular, a qui supòs que vostè deu conèixer, un dia abans que vostè fes aquestes manifestacions, anuncia que allò que fa falta en aquest país és treballar més, "*en España hay que trabajar más horas*".

Sr. Vicepresident, li demano tres coses. No se'n riguin de la gent, no prenguin decisions sense parlar ni amb sindicats ni amb els seus companys del Consell de Govern, perquè han decidit coses completament contradictòries. Segon, retirin la Llei de funció pública, parlem-ne seriosament, el meu grup està disposat a parlar-ne. I tres, deixin de donar pals de cec amb les seves decisions, perquè causen inseguretat, angoixa i molt malestar entre la ciutadania. Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, no sé massa bé quina és la pregunta, ha fet una descripció del panorama i ha dit que les coses no estaven clares. Jo el que puc dir és que aquest govern intentarà fer els estudis i fer les reflexions damunt totes les possibilitats que puguin dur a un estalvi en la despesa pública, despesa que pagam tots amb els nostres impostos, i que també durà totes les reflexions i totes les accions que facin falta per facilitar temes

com la conciliació laboral o que la vida en el treball i en família sigui més fàcil de dur a terme.

En aquest sentit, una peça fonamental de la nova economia, d'allò que vendrà en el futur, és la flexibilitat, en tots els ordres, també flexibilitat en el treball. Per tant, a parlar de flexibilitat no hi veig cap inconvenient, cap ni un.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 1712/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'ajust d'ib-salut.

Tretzena pregunta RGE núm. 1712/12, relativa a Pla d'ajust d'ib-salut, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Salut, què planteja el Pla d'ajust presentat pel Sr. Bestard, exdirector general d'ib-salut al vicepresident econòmic? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri l'anterior director general, el seu equip i el nou equip que es formarà en el Servei Balear de Salut tenen i tenien el mateix objectiu, garantir un servei de salut sostenible i de qualitat. I per aconseguir-ho han fet propostes, no hi ha cap pla d'ajust decidit, s'han presentat propostes i per aconseguir un Servei de Salut sostenible, sobretot davant la situació econòmica que va deixar vostè després de la seva gestió, s'han de prendre mesures per reconduir la situació i -com li deia- garantir la sostenibilitat del nostre sistema sanitari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Consellera, el Sr. Vicepresident no ha desmentit l'existència d'aquest pla. Vostès han aprovat un pressupost per a l'any 2012 on manquen 211 milions a Salut, segons diu el seu director general de Pressuposts. Ara li volen retallar 175 milions, és el que demana el Sr. Aguiló. És el seu pla d'ajust, Sra. Castro, 175 milions. Ens dirigim a un horitzó de 950 euros de finançament per càpita.

Per tant, la pregunta és retòrica, què retallarà el seu pla? Hi haurà menys professionals sanitaris? Hi haurà tancament de serveis? Es limitarà la cartera de serveis d'Inca o Manacor? Es faran encara menys mamografies preventives? I vostè parla de qualitat ..., més d'un any d'espera per a una colonoscòpia a Inca o Manacor. Els ciutadans perden drets en salut. Què els diu a les quasi mil persones que ja han superat els sis mesos pendents d'una intervenció quirúrgica? Més persones amb menys drets per rebre atenció sanitària. O per exemple, vendrà l'Hospital de Son Dureta?

Són preguntes que vostè si vol pot respondre. Què pensa fer el Govern? Esperar que Madrid li doni ordres? Té vostè opinió, Sra. Castro? Primer ens va dir que no posaria ni repagaments, ni taxes. L'altre dia va dir que ho estudiaria i el portaveu digué el contrari. Ara sabem que el ministeri sí que li ha fet propostes, és clar que el proper dilluns li donaran les ordres en el Consell Interterritorial.

El PP ha perdut crèdit a la sanitat i necessita d'algú que sàpiga que té entre mans. El caos en la gestió és total a la sanitat pública. Desgraciadament és una realitat i un perill, perquè vostè ja no garanteix l'accés de qualitat a la sanitat a tots els ciutadans.

Sra. Consellera, les preguntes són molt concretes. Quins retalls farà vostè amb aquest pla d'ajust de 175 milions d'euros?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sr. Thomàs, jo li he contestat també molt concretament. Hi ha una sèrie de possibilitats damunt la taula i el pla es presentarà quan el Govern decideixi quines són les mesures que s'han d'aplicar, mesures que vénen condicionades -com li deia- per la seva gestió durant l'anterior legislatura, sobretot en tema econòmic, perquè vostè vol dir que aquesta situació no és conseqüència, per exemple, dels 280 milions de sobrecost que costarà durant tota la vida de la concessió haver allunyat l'edifici de serveis del Monestir de la Real per adequar el projecte a l'entorn rural? Vostè vol dir que això no és conseqüència del deute que vostè va generar i no va pagar els proveïdors?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Vol dir que això no és conseqüència de totes les factures que apareixen cada dia i que no hi havia compromís de pagament? Vol dir que això no és conseqüència dels màsters que vostè va pagar als directius? És normal trobar les fundacions d'Inca i Manacor sense sous per pagar les nòmines del personal fins a finals de 2011?

I vostè vol donar lliçons! De què dona lliçons, Sr. Thomàs? Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 1698/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat destinada als ajuntaments per dur a terme polítiques d'immigració.

Pregunta número catorze, RGE núm. 1698/12, relativa a quantitat destinada als ajuntaments per dur a terme polítiques d'immigració, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. La setmana passada es va produir una reunió que va mantenir el Govern de les Illes Balears al Consolat amb els batles i diferents representants dels ajuntaments de les nostres illes. Aquella reunió va ser presidida pel president del Govern i pel conseller de Presidència i també va comptar amb la presència del conseller d'Administracions Públiques i de diferents representants municipals.

L'objectiu era la signatura dels convenis de col·laboració amb els ajuntaments en matèria d'immigració. Valoram positivament aquesta iniciativa per molts de motius. Després que a la legislatura passada es deixés de pagar els ajuntaments el fons de cooperació, partides d'atenció social, generant un deute inassumible per part dels diferents ajuntaments i també un deute que arrossega aquest govern com a conseqüència d'aquella política pressupostària, a dia d'avui el cert és que el Govern de les Illes Balears respon de manera satisfactòria amb tots aquests deutes i volem recordar que la setmana passada o fa dues setmanes es varen abonar 8,6 milions als ajuntaments de les nostres illes amb un esforç important, per tant, donant mostres que vostès compleixen.

Ara toca ajudar les corporacions locals amb les seves competències en matèria d'immigració. Comprovam que abans s'utilitzava el sistema de les subvencions per a aquestes ajudes i avui s'ha substituït per la figura del conveni. Ens agradaria saber quina valoració fa d'aquesta situació.

Consideram que a unes illes com les nostres, on en poc temps han arribat persones immigrades de diversos països, religions i cultures, es fa necessari que l'administració treballi per la seva integració i per l'harmonització social que això requereix. Tenim una societat a les Illes Balears multicultural i no sempre és fàcil conviure amb tanta diversitat. Per això és important que les institucions públiques s'impliquin en aquesta tasca, i ens agradaria saber, per la seva part, quines partides hi ha per fer front a aquestes ajudes i si ens pot explicar de quina manera es donarà aquest suport econòmic. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos.

Sr. Diputado, en primer lugar quiero decirle que sabemos de la importancia que tienen las entidades locales, el papel que juegan como la administración más próxima al ciudadano, sobre todo en los temas de inmigración; por lo tanto creemos que es importantísimo que haya una buena coordinación entre el Gobierno de la comunidad autónoma y estas entidades locales a fin de prestar mejor estos servicios.

También, en relación a su pregunta, hasta ahora se han estado articulando a través de subvenciones. En estos momentos haremos unos convenios directos con ellos que nos permiten más flexibilidad y más agilidad administrativa. En cuanto a las cantidades, este año tendremos 1,5 millones de euros, hay 500.000 euros más que la pasada legislatura; por lo tanto, esto en cuanto digamos a todas las Baleares con excepción de Palma. Palma tendrá una cantidad de 500.000 euros, hay como 2.000 euros más que la pasada legislatura, y todo este dinero irá dedicado a reforzar los servicios sociales de atención primaria, a sus servicios específicos y a sus servicios generales; también a la formación de adultos, a la mediación intercultural y a todas aquellas actuaciones dirigidas al fomento de la autonomía y la integración social de todos estos colectivos que son prioritarios.

En definitiva, Sr. Diputado, este gobierno es sensible y comprometido con la integración de todas aquellas personas que han decidido venir y vivir entre nosotros. Muchísimas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 1703/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per optimitzar els recursos en relació als cossos i forces de seguretat de l'Estat a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Quinzena pregunta, RGE núm. 1703/12, relativa a actuacions per optimitzar els recursos amb relació als Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat a la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Como es sabido las administraciones públicas están destinadas a satisfacer el interés general de la ciudadanía. Para garantizar la eficacia es necesaria, cómo no, una buena coordinación de manera que las diferentes administraciones públicas se complementen redundando además en una mejor gestión de los escasos recursos públicos.

La grave crisis económica, agravada por la difícil herencia recibida, hace que deban suplirse las deficiencias económicas actuales con los conceptos de coordinación y redistribución de medios. El programa electoral del Partido Popular establece que respetando las competencias de cada institución deben existir convenios para evitar duplicidades y facilitar las actuaciones conjuntas, favoreciendo una coordinación práctica entre la administración autonómica y la central, adaptando la distribución de efectivos a unas necesidades reales.

Lamentablemente son muchas las promesas incumplidas en esta materia por el anterior govern. Así, un ejemplo en materia de emergencias: administración central y govern actuaron con la más profunda descoordinación, cada uno según sus protocolos, implicando un gran derroche humano y económico, unido a la conocida nula planificación. Quiero destacar que la plataforma de emergencias 112 fue creada pioneramente por un gobierno del Partido Popular. El actual govern pretende potenciar la coordinación práctica entre administraciones para favorecer una rápida toma de decisiones y aminorar costes ante una emergencia, debiendo establecerse los convenios y protocolos de actuaciones necesarios para ello.

Por ello, Sr. Conseller de Administraciones Públicas, ¿qué actuaciones lleva a cabo el Govern para optimizar recursos en relación a los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado en las Illes Balears?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. Diputat. Miri, Sr. Diputat, des de la Conselleria d'Administracions Públiques estam treballant en l'impuls del projecte d'integració telemàtica de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat en el servei d'atenció de telefonades d'emergència 112, com vostè sap. Per açò volem seguir el model de col·laboració que ja existeix entre altres comunitats autònomes, i que cerca de qualque manera canalitzar de forma adequada i eficaç les demandes dels ciutadans quan es refereixen a l'àmbit competencial de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional. Aquesta iniciativa, que ja la legislatura passada va quedar damunt la taula, s'ha exposat recentment al delegat del Govern, que s'ha compromès a impulsar-la davant l'administració central.

Un altre aspecte que vull destacar és la proposta de conveni de col·laboració que també hem presentat al Sr. José María Rodríguez, al delegat, i que esperem firmar en breu amb el Ministeri de l'Interior, perquè l'helicòpter de la Guàrdia Civil a Balears pugui donar cobertura a les accions que actualment desenvolupa l'helicòpter contractat per la Direcció General d'Interior, Emergències i Justícia. Aquest contracte, que en un any suposa un cost de gairebé 800.000 euros, s'extingirà el proper dia 14 de maig i no tindrà continuïtat; no tindrà continuïtat perquè no el podem pagar, Sr. Diputat, i per altra banda tenim la garantia jurídica que aquest servei és un extra que ofereix les Illes Balears. L'única obligació legal que té la Direcció General d'Interior és la de garantir que s'actua davant els incidents i es coordinen els efectius necessaris, i en aquest sentit cal recordar que Balears és l'àmbit d'actuació d'organismes equipats per a la seva activació en cas de necessitat; en concret, i actualment com a mínim, tenim l'helicòpter de la Guàrdia Civil, al qual caldria afegir un altre de Salvament Marítim i dos del SAR, el servei aeri de rescat.

En definitiva, i tornant a l'origen de la seva pregunta, davant el dèficit que ens vàrem trobar a l'empresa pública GEIBSAU estam duent a terme un pla de contenció del dèficit que ens obliga a renunciar al contracte de l'helicòpter de rescat, però aquest servei, torn insistir, quedarà cobert per altres helicòpters de rescat d'àmbit estatal a partir dels quals firmarem un conveni, amb la qual cosa la Conselleria d'Administracions Públiques...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

...garantirà aquest servei.

EL SR. PRESIDENT:

...Sr. Conseller.

I.16) Pregunta RGE núm. 1708/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a liquidació del pressupost del 2011.

Pregunta número 16, RGE núm. 1708/12, relativa a liquidació dels pressuposts de 2011, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vivim temps difícils i complicats que obliguen a l'adopció de mesures concretes per contenir el dèficit, per posar ordre en els comptes públics, per pagar tot l'endeutament pendent, a la vegada que garantim el manteniment dels serveis essencials bàsics, i les xifres econòmiques marquen la realitat i marquen l'obligació constant de fer front a qualsevol desviació. No podem romandre en l'immobilisme perquè precisament ha estat l'immobilisme el que ens ha duit on som. Ni podem tampoc donar dades irrealistes, com fins ara s'ha fet, que han generat un forat molt difícil de reconduir.

I darrerament hem conegut les dades de la liquidació del pressupost del 2011. Aquestes dades reflecteixen que entre la liquidació del 2010 i la liquidació del 2011 hi va haver una caiguda d'ingressos de més d'un 10%, 290 milions d'euros, però també, com a notícia positiva, hi va haver una reducció de la despesa superior, un 13,78%, 498 milions d'euros, quasi 500 milions d'euros. Evidentment l'esforç sobrehumà que està fent el nou govern per reduir el dèficit amb mesures que es compleixen i no només amb anuncis pareix que està donant els seus fruits, i ens agradaria conèixer, Sr. Vicepresident, la seva opinió sobre aquesta liquidació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sí, Sra. Diputada, efectivament les dades són com vostè ha dit: hi ha una reducció bàsicament duita a terme durant la segona meitat del 2011 de gairebé 500 milions d'euros. És una quantitat prou significativa com per pensar que les coses s'estan fent de forma raonablement bé.

Però també és cert que hi ha una caiguda d'ingressos de 300 milions d'euros, i això ens posa que damunt la taula tenim un dèficit de més de 750 milions d'euros, al voltant de 750 milions d'euros, un dèficit que hem de corregir. Si afegim a això que la liquidació ens mostra que els comptes públics es varen sobrepassar respecte dels pressupostats en més de 200 milions d'euros, vol dir que tenim una feina per fer molt important de cara al futur. La primera és que els pressupostos siguin un instrument real, que es compleixin, que realment allò que està escrit, allò que està previst pugui ser el que està assignat a cada conselleria, a cada departament i que sigui realment el que s'està gastant; això suposa una reestructuració del sector públic de dalt a baix. I per altra banda hem d'aconseguir que aquest dèficit realment sigui reconduït, realment sigui el que està marcat en el pressupost.

Tot això ens marca un camí que ja hem començat i un camí que ha de tenir continuïtat d'una forma molt clara i molt rotunda durant l'any 2012. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 1852/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures que divideixen els ciutadans de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 1852/12, presentada en substitució de la RGE núm. 1691/12, relativa a mesures que divideixen els ciutadans de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, la gent vol que el Govern prengui mesures per reactivar l'economia i crear llocs de feina. La prioritat de la gent és trobar feina; en canvi la prioritat del seu govern és crear problemes allà on no n'hi havia cap, atacant la llengua del país.

Durant molts d'anys en aquesta terra hem perdut esforços, temps i molts de doblers per culpa de la corrupció. Avui mateix hem sabut de la sentència que condemna un expresident del Govern de les Illes Balears, un expresident del Partit Popular, per corrupció, i vostès continuen perdent esforços i temps amb qüestions, amb mesures que divideixen els ciutadans d'aquest país, en comptes de prendre mesures per reactivar l'economia i crear llocs de feina.

Per què?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Sr. Barceló, ni una cosa ni l'altra; ni aquest govern pren mesures per dividir la societat ni està aturat davant la crisi, sinó tot el contrari. Moltes gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President, anam veient Consell de Govern rere Consell de Govern i les mesures per reactivar l'economia no les veim; les mesures perquè els aturats trobin feina, no les veim. En canvi la setmana passada mateix aproven el projecte de llei de funció pública que arracona el català a l'administració pública i comença la tramitació de l'ordre d'admissió d'alumnes

que inicia els tràmits per a la segregació lingüística a les escoles de les Illes Balears.

Sr. Bauzá, vostè crea problemes allà on no n'hi havia. Des que vostè ha arribat al Consolat la convivència entre les dues llengües ha estat un problema, i li ho estan dient companys del seu partit. L'expresident Cristòfol Soler en una entrevista li va dir que vostè està duent a terme un cop d'estat ideològic en el si del Partit Popular. Avui mateix el vicepresident del seu partit i diputat d'aquesta cambra, el Sr. Antoni Pastor, afirma en una entrevista que vostè està fent un tomb en la línia política del partit, que romp el consens lingüístic, que és un error greu la seva política lingüística, que crea un problema i que provocarà una divisió a la societat.

Sr. Bauzá, la segregació lingüística és separar els alumnes en aules mallorquines i aules castellanes. Només escolta els més radicals. La gent d'aquesta terra no vol problemes, vol trobar feina, i vostè no pren cap mesura per estimular l'economia ni per crear llocs de feina. Vostè passarà pel president de les Illes Balears que ha aplicat en aquesta terra polítiques antimallorquines, antimenorquines, antieivissenques i antiformenteres. Aquesta és la realitat.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, vostès continuen igual amb aquesta forma de fer política: si no es fa el que vostès diuen això significa separar la societat i sobretot no fer res en matèries econòmiques.

(Petit aldarull)

I el més curiós és que pretenen que nosaltres facem o que complim el seu programa electoral. Tot al contrari, nosaltres complirem el nostre programa electoral, que és el que té el suport majoritari d'aquesta societat. Li posaré dos exemples, exemples que han sortit als mitjans de comunicació com a conseqüència d'una enquesta redactada per l'empresa IBES i que ha estat publicada pel diari *Última Hora*. En referència a la política lingüística té el suport del 64% de la població, i en referència al fet que el català sigui un mèrit i no un requisit té un suport del 73% de la societat. Però això no és cap novetat, simplement és el que diu el nostre programa electoral i és el que diu i el que vol la immensa majoria de la nostra societat. Jo entenc que això el sorprèn, perquè vostè representa la minoria d'aquesta societat.

(Alguns aplaudiments)

En un altre sentit..., en un altre sentit, amb mesures davant la crisi estam actuant, i són mesures que no són fàcils, i vostès si fossin un poc responsables el que haurien de fer és fer menys demagògica i actuar sense posar pals a les rodes, però jo no pretenc que facin això perquè no ho han fet des del primer minut.

Però, miri, el més curiós de tot és que vostès demanen tot allò que no han fet, i això necessita temps, no és a curt termini; això és el discurs de la demagògia que fan vostès. Li posaré un exemple: en el mes de setembre aquest govern va decidir fer una reestructuració del sector públic instrumental, que això implicava la supressió de 92 empreses públiques, com a conseqüència que estava molt redimensionat i que l'administració creixia a cop de política. El Sr. Antich, l'anterior president, va dir que ja era hora, curiosament quan va tenir quatre anys per estudiar i no fer absolutament res.

Però és igual, això és temps passat. Miri, allò difícil és no prendre decisions. Vostès estaven acostumats a no prendre decisions, primer perquè no s'entenien i, segon, perquè eren difícils, i li puc assegurar que aquest govern compleix i pren decisions, i sobretot no li fan por situacions difícils per prendre decisions difícils.

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 1714/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada d'imposts i retallades.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 1714/12, relativa a apujada d'imposts i retallades, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, davant aquesta situació econòmica complicada vostès han decidit complir l'1,5% del dèficit. Aquesta és la seva prioritat, com ha dit avui el vicepresident econòmic. Ho han decidit sense discutir, sense negociar amb Madrid una major flexibilitat, cosa que sí ha fet el Sr. Rajoy amb Europa, per tant han decidit per voluntat seva que allò prioritari és retallar 350 milions d'euros del pressupost 2012.

Per fer això ens han anunciat que apujaran una sèrie d'imposts per recaptar 60 milions d'euros que, per cert, era molt urgent, i ens podria explicar per què encara no han aprovat el decret llei d'apujada d'imposts. Fent referència a l'enquesta que vostè deia al Sr. Barceló, el cèntim sanitari, els 5 cèntims sanitaris que volen pujar, té una oposició del 84% de la població de les Illes Balears. Tal vegada li serviria per recapacitar aquesta decisió, un impost, el de la benzina, que afectat tothom per igual i que afecta sobretot les classes mitges i les classes mitges baixes d'aquesta comunitat autònoma. Però això només

els serveis, malgrat que nosaltres hi estiguem en contra, per recaptar 60 milions d'euros.

Per tant, si n'han de retallar 350, els meus comptes em diuen que a més hauran de retallar 280 milions d'euros. Em podria detallar, per favor, com els pensa retallar?

Moltíssimes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Idè miri, estam fent, acabant un pla que inclou aquestes mesures, i quan sigui el moment oportú aquest president compareixerà en aquesta cambra i explicarà una per una aquestes mesures.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Miri, Sr. President, quantes vegades, quantes setmanes farem això?, que vostè vengui aquí i no contesti absolutament res? Quants mesos es pot permetre la ciutadania de les Illes Balears de tenir un president que no compareix al Parlament i que no explica quin full de ruta té? Sap què ens fa pensar, a tots els altres?, que no tenen full de ruta. Com ha dit el vicepresident econòmic avui no tenen cap proposta, i això és allò greu d'aquesta societat que vivim, un moment econòmic molt complicat i un govern sense cap proposta, que no pensa explicar d'on pensa retallar aquests doblers. O espera que passin les eleccions de diumenge perquè el Partit Popular a nivell nacional aprovi un repagament sanitari? Ens pensen apujar algun impost més? On pensen retallar?, ens ho pot dir? Perquè crec que la ciutadania té dret a saber d'on pensen retallar, quins serveis bàsics pensen retallar. Perquè a mi no em surten els comptes, i si vostès prioritzen el dèficit, 350 milions, significa que han de retallar.

Miri, Sr. Bauzá...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...jo li faria una recomanació: comparegui al Parlament...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...i expliqui el full de ruta, si és que...

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Li faria una recomanació: comparegui en el Parlament i expliqui el full de ruta que tenen, si és que el tenen. Dialogui, consensui amb algú.

Miri, Sr. Bauzá, aquesta forma de fer política, el darrer govern amb majoria absoluta del Partit Popular que va actuar des de la prepotència, des de la supèrbia, des de la manca de diàleg, des d'actituds poc democràtiques, avui en tenim el resultat, la primera sentència. Jo li deman que reflexioni perquè l'home és l'únic animal que travella dues vegades amb la mateixa pedra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Aldarull)

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Torn a insistir: quan sigui el moment oportú aquest president compareixerà en aquesta cambra parlamentària i explicarà totes les mesures una per una i el perquè de totes aquestes mesures.

(Petit aldarull)

El que em tem és que vostès m'imagin que ja sabran el perquè de totes aquestes mesures, perquè per si no s'han adonat vostès varen governar durant quatre anys; vostè va ser la presidenta del Consell de Mallorca durant quatre anys, encara que miri a les parets. Jo entenc que no li agradi que això es digui, però no podrà evitar que la societat pensi en vostè.

Acab d'apuntar una frase seva. Entenc que no li surten els comptes, ho entenc perfectament, no els han sortit mai els comptes a vostès, cada vegada que han governat no els ha quadrat ni un euro, i per evitar que no desquadràs no varen aprovar el pressupost de l'any 2011. Jo ho entenc perfectament,

de ver que ho entenc, però és que vostès no s'amagaran per molt que ho intenti de la seva forma de mal governar aquests darrers quatre anys.

Vostè podrà imposar la seva voluntat dins el seu partit, amb actituds, i repetesc que ho acaba de dir vostè, amb prepotència i sense diàleg; per cert, amb actituds molt poc democràtiques, com s'ha vist darrerament a Eivissa.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però, encara que vostè m'aplaudeixi, moltes gràcies, no podrà imposar ni obligar aquesta societat que obli la seva forma de gestionar la nefasta forma de governar i sobretot les conseqüències que ens dut la seva forma de governar.

Moltes gràcies, Sra. Armengol, moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 1391/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general sobre l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1391/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general sobre l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Bonet, Cosme Bonet. Quan vostè vulgui.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Ens veiem obligats a interpel·lar novament el Govern sobre la Radiotelevisió de les Illes Balears, sobre com garantiran independència i pluralisme del mitjà, obligats després d'haver arribat a un carreró sense sortida al qual ens ha abocat la nefasta gestió política feta des del mes d'agost ençà. Ha culminat l'ocupació del principal càrrec directiu d'IB3 per part de personal afí o afiliat al Partit Popular amb l'elecció de l'exsenador i regidor de Calvià Sr. Ruiz i un Consell de Direcció totalment monocolor, tots els membres d'un consell de direcció d'un mitjà de comunicació públic que deuen obediència al Partit Popular, íntimament relacionats o implicats en la seva estructura política, tot i que s'ha volgut vestir de professionalitat.

La professionalitat o la manca d'ella l'han emprada durant els darrers sis mesos segons conveniència, sempre amb l'objectiu de fer callar la boca a l'oposició quan demanàvem diàleg. El Sr. Gómez ha estat especialment aficionat a treure el nom del Sr. Martorell i a esmentar que *tenia un determinado carnet político*, argument curiós quan l'emprava un director general que creim que encara ara té carnet d'un determinat partit polític, el Partit Popular, i que encara ara ha passat el testimoni a un altre director general *que tiene un determinado carnet político*. Ens negaven l'opció de tornar a parlar de consensuar IB3 argumentant el carnet polític del Sr. Martorell i afirmant que si volíem consens havíem de votar el Sr. Palazón.

El Sr. Gómez ha estat persona, per tant, d'un únic argument, l'argument Palazón que va perdre el mes de febrer, i a partir de llavors, sense argument, sense raons, sense ni tan sols pensar-s'ho una vegada, va afirmar *que el tiempo del consenso ha pasado*. Ara sí que no havíem de parlar de consens directament, ja ho descartaven de partida, i per què? Perquè casualment tenen preparat un director gerent, amb dos mesos d'experiència del món audiovisual, dos mesos, segons va reconèixer ell mateix a la recent comissió de control, quines casualitats; una persona que ha tengut la confiança del PP o d'una part del PP almenys per ocupar càrrecs polítics importants estava situada en el millor lloc i tenia un tarannà moderat que havia fet que una part de la Mesa audiovisual el veiés bé, una part, perquè un dels membres de la Mesa audiovisual va aclarir públicament que no havia estat informat ni prèviament ni durant la reunió que el conseller va mantenir sobre el nom del candidat que, en tot cas, no compartia.

Així, hem arribat a un punt que un perfil clarament partidista, però moderat, és una excepció dins el Partit Popular. I hem de dir que certament debat amb el Sr. Ruiz a la recent comissió de control va ser una constatació de la seva moderació, la que li ha valgut el nomenament i el beneplàcit d'una part del sector. També des de l'oposició agraïm la moderació i hem de dir que per ventura amb una gestió més moderada i manco talibà per part del Govern no s'hagués perdut l'oportunitat de retornar IB3 al consens que tenia al final de la legislatura passada i que vostès, senyors del Govern, s'han dedicat a destruir.

Fa dues setmanes, des d'aquesta mateixa tribuna, la portaveu del Grup Popular acabava la seva intervenció afirmant: "Senyors de l'oposició, avui són responsables d'haver perdut aquesta oportunitat". Quina oportunitat? De votar un consell de direcció i un director general on el mèrit essencial és el carnet o la vinculació política al Partit Popular?

Començarem afirmant que és el Govern qui ha perdut una oportunitat, l'oportunitat de liderar, com a Govern, el retorn al consens aconseguit el darrer any de legislatura, de la legislatura passada. Certament, el punt de partida, i no ens cansarem de repetir-ho, era molt millor el 2011 que el 2007. Assumint els errors que hi poguéssim haver hagut durant el període 2007-2011, ningú pot negar, ni el propi Partit Popular, que s'havia acabat la legislatura passada amb un nou rumb de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

I ens centrarem en tres eixos per demostrar-ho. El primer, una direcció general o, millor dit, un director general amb perfil professional, allunyat d'ombres o sospites de caràcter polític. En aquell moment, juliol del 2010, cit el portaveu del PP en el Parlament de les Illes Balears sobre el Sr. Terrassa: "*El perfil del nuevo director del ente público es adecuado, razón por la cual no se ha opuesto a que esta persona dirija IB3*". Si a això hi sumam allò que el portaveu del PP recriminava al Sr. Martorell a la seva primera compareixença, pensam que una persona afiliada a Unió Mallorquina, una persona que ha fet vuit anys de feina colze a colze amb la Sra. Munar no reuneix aquest requisit d'independència, ens adonarem que el Partit Popular va fer un canvi substancial d'opinió d'un director general a l'altre, d'atacar fort a qui tenia com a principal problema la seva vinculació política a considerar adequat un perfil professional. Idò, arriben vostès al poder i amb quina facilitat el Partit Popular ha oblidat el que deia l'oposició, no va torbar-se ni un

mes a posar un polític com el Sr. Gómez a substituir un perfil adequat com era el Sr. Terrassa.

En segon lloc, varen trobar una llei aprovada per unanimitat per aquest parlament i que significaven noves regles a seguir per tots, que havia de garantir el consens entorn de la ràdio i televisió pública de les Illes Balears. El diputat del Partit Popular que va participar en la redacció de la Llei d'IB3, deia, 15 de desembre del 2010 a la comissió que va tancar el dictamen sobre la mateixa: "Gràcies al profund debat que s'ha portat a terme obtindrem una llei que ens condueix cap a un major consens entorn de la gestió de l'ens públic". I encara més, afirmava: "Aquesta és una llei que hauria de sobreviure als canvis de Govern". Idò aquesta llei només va sobreviure un mes i escacs al Govern del Partit Popular, un mes i poc més, aquesta és la consistència de les afirmacions del Partit Popular quan és a l'oposició i els seus fets quan arriba al Govern.

Finalment, i no menys important, varen trobar un pla de viabilitat econòmica, aprovat per unanimitat del Consell d'Administració, en el qual, per cert, el Partit Popular tenia representació, i que decideixen incomplir des del mateix dia que prenen possessió de l'ens públic. Han reduït el pressupost a la insignificança, és dubtosa la viabilitat, com el propi director general reconeixia: "*El presupuesto de IB3 es insuficiente para afrontar el día a día*". Li alabam la sinceritat que l'anterior director general no tenia.

I a tot això, li sumin el capítol de les irregularitats entorn del procés de selecció de personal directiu. Recordem que hi ha tres càrrecs exclosos per un informe encarregat per IB3 a un despatx d'advocats privat, per nomenar-los a dit, evitant aplicar la Llei del sector públic instrumental; recordem que un d'aquests càrrecs nomenats a dit va haver de renunciar per dubtes sobre el seu currículum. Esperem que el tercer director gerent que tenen des que van posar el Sr. Gómez, per decret, com a director general, aguanti una mica més.

Tot plegat fa que a pesar de la bona feina que puguin fer els professionals d'IB3, la imatge pública que ha transmès el Govern o el conseller de Presidència i tot l'equip directiu de militants i afins del Partit Popular, han dut a la ciutadania a tornar desconfiar de com gestionen vostès la ràdio i televisió pública. Encara es recorda l'IB3 del Sr. Matas i de la Sra. Umbert, lamentablement avui d'actualitat un altre cop. Es recorda el control dels informatius, el *despilfarro* que va senyar d'identitat de tot aquell govern i també d'IB3; un pressupost que del 2007 al 2011 es va aconseguir reduir a la meitat, un notable mèrit que haurem d'agrair al Sr. Terrassa i a tot el seu equip, un equip del qual vostès ràpidament prescindiren; els que no dimitiren foren destituïts o substituïts mitjançant el procés que ja hem esmentat.

Què passa amb IB3 que els directius amb perfil professional no aguanten i se'n van? Mirin, per a nosaltres tot respon a l'actitud amb la qual vostès afronten aquesta majoria absoluta, i avui n'hem tengut nous exemples, manca de diàleg, no només amb l'oposició, també amb els sindicats, amb els ajuntaments; manca d'informació, incomplint les obligacions de la Llei del bon govern; manca de transparència, i deixin que els il·lustri: han tengut la barra de contestar una pregunta escrita d'aquest diputat, dient que IB3 televisió no té cap d'informatius, evidentment una interpretació literal de la pregunta per evitar enviar una còpia del nomenament. Perquè ens enviassin la documentació dels nomenaments irregulars dels directius varen haver de passar més de quatre mesos; a això li diuen transparència?

S'han esmentat rumors, fins i tot, que s'impedeix l'accés de periodistes d'un determinat mitjà a la seu d'IB3 i nosaltres voldríem saber si això és cert, o si és cert que es releguin professionals periodistes a tasques d'arxiu. Són denúncies que apareixen durant el mandat del Sr. Gómez, i voldríem saber què hi ha de cert.

La darrera, el nomenament del nou consell de direcció. En primer lloc, recordarem allò que ja vàrem dir fa dues setmanes, pensam que vostès han incomplert la llei, que haurien d'haver presentat la mateixa proposta que fa sis mesos o haver intentat novament assolir una majoria de dos terços, per tant podem trobar-nos davant un acte nul, una decisió subjecta a interpretació potser, el dubte hi és, existeix. Però com que el dubte hi és no es poden decisions d'aquest calat mantenint aquests dubtes tan seriosos. El dubte es desprèn també de les afirmacions de la pròpia portaveu del PP el mes d'agost, quan pareix ser que feien la mateixa interpretació que fem nosaltres ara, sobretot quan deia que "aquesta proposta" -es referia a la d'agost- "podria tenir el suport de la majoria absoluta després de sis mesos", una proposta que incloïa el Sr. Palazón, el qual tantes vegades va invocar el Sr. Gómez per tancar la porta a la negociació amb l'oposició; una proposta, aquesta proposta, tal com deien el mes d'agost passat, que ha sofert canvis substancials. I canvis en quin sentit?

En el pitjor sentit possible: han nomenat un consell de direcció monocolor, amb candidats només escollits pel Partit Popular, relacionats amb el Partit Popular, regidors, exregidors, presidents de juntes locals, conferenciants de les seves convencions, membres de candidatures; no diem que no entrin dins la definició que fa la Llei dels membres del consell de direcció, diem que tots ells deuen obediència a les mateixes sigles polítics, diem que això no havia passat mai, que no reflecteix la pluralitat d'aquest parlament, que sobrepasa la representativitat que el poble de les Illes Balears els va atorgar a vostès. Diem que un consell de direcció monocolor demostra el menyspreu absolut del Partit Popular i del seu Govern cap al pluralisme polític, i la pròpia portaveu del PP ho va deixar caure quan va dir: "Hem cercat el consens amb el sector", amb el sector, ni en va parlar de l'oposició, no amb els representants de la ciutadania i ni tan sols de tot el sector.

Tot plegat demostra una voluntat de prendre decisions a porta tancada, d'amagat, però quines decisions? Massa coses hem vist en aquesta comunitat autònoma com per estar tranquils quan veim com a la ràdio i televisió pública els professionals se'n van i ocupen els seus llocs els polítics, i el principal òrgan de control que existeix queda copat per personal vinculat a aquest mateix partit polític.

Volen transformar IB3 en un reflex de la seva ideologia, el fet de fer retrocedir la presència del català com han fet n'és un exemple, que excusaran dient que han augmentat l'audiència o que és part del programa electoral. I clar, el primer que varen fer vostès, i això ajuda a augmentar l'audiència, va ser tallar les emissions, tallar la veu de la competència, Televisió de Mallorca. No els vengui de nou que la societat reaccioni i hi hagi homes valents, com en Jaume Bonet, que criden la seva atenció amb una vaga de fam per posar en evidència la seva política radical, i valguin aquestes paraules de reconeixement per actes de valentia com aquest.

Ara imagin que pujaran aquí, em tornaran amollar el sermó del Sr. Martorell i de la sentència i esper que no em torni a dir que si volíem consens haguéssim votat el Sr. Palazón, perquè aquest argument, únic que han estat capaços d'emprar durant sis mesos, l'han perdut. No tenen arguments, no tenen raons que justifiquin aquest atemptat al pluralisme que varen perpetrar fa quinze dies. Els demanaria que s'ho repensin, però crec que estan instal·lats a la supèrbia i creuen tenir la veritat absoluta.

Acab amb una cita de Bertrand Russell, i convidant-los a la reflexió, el matemàtic, filòsof i premi Nobel, a la seva obra *Los caminos de la libertad*, afirma: "*El derecho divino de las mayorías es un dogma tan alejado de la verdad absoluta como cualquier otro*".

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Per part del Govern té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Bonet, yo realmente no sé qué pensar, no sé si no he sido a lo largo de todo este tiempo lo suficientemente didáctico para que usted me entienda o realmente el problema está en usted que no me entiende. Yo creo que lo que sucede es lo que ya le dije, lo que le anuncié en mi primera comparecencia, cuando le dije que ustedes no querían consenso y lo que querían era que hubiese un conseller al frente del ente público para que durante seis meses pudiesen ustedes atacar y hacer ruido, es decir que es lo que están haciendo. Yo creo que esto es lo que le ha movido pues a tantas preguntas parlamentarias, a tantas peticiones en comisión y también en este salón de plenos.

Pero en cualquier caso le diré que no hay nada nuevo bajo el sol, porque es que ni usted me dice nada nuevo, dice que yo no le diga que le voy a soltar el mismo rollo de siempre, pero es que usted siempre dice lo mismo también. Yo, no hay nada nuevo, también le voy a decir lo que le he dicho siempre, porque siempre hemos actuado con total transparencia y sin dobleces, es decir que desde siempre, desde el primer momento he estado manifestando cuál ha sido nuestra postura en relación con el ente público.

Mire, mi función al frente, mi labor al frente del ente público ha sido pura gestión, así se lo manifesté en el principio y así se lo repito ahora, cuando dimite el Sr. Terrassa, por unas circunstancias pues que a nosotros nos sobrevinieron, tuvimos que garantizar la gobernabilidad del ente, y garantizar la gobernabilidad del ente era garantizar que las personas que allí trabajaban, los trabajadores cobrarán, y era garantizar, en la medida de lo posible, en la medida de los recursos que existían, pues que las empresas también cobrarán. Nosotros hemos respetado lo que prometimos en aquel momento, no hemos interferido para nada en los temas de programación y hemos intervenido única y exclusivamente, como le comento, en la gestión del ente.

Y puedo decirle que hemos redireccionado el ente y lo hemos enfocado a una televisión y a una radio que se está haciendo y que se vaya a hacer más eco ante lo nuestro y más próxima, que deje de competir con las grandes cadenas nacionales, más acordes con nuestra realidad y hemos aplicado, evidentemente, políticas de austeridad. Es decir, de momento en el presupuesto hemos pasado de los 60 millones que había a 30 millones, y también en los temas de reestructuración interna. Tengo que decirle que ha habido una reducción de personal y una reducción de gasto, sólo en personal durante el año supondrá más de 500.000 euros, en torno a 530.000 euros; es decir, estamos aplicando las políticas de austeridad que estamos aplicando en el resto de áreas del Govern.

En cuanto al consenso, mire usted, es que ustedes desde el principio no han querido consensuar nada, yo creo que desde el primer momento lo que hicimos, este gobierno lo que ha hecho, y hemos seguido siempre la misma hoja de ruta de siempre, no hemos variado para nada o no hemos cambiado las reglas de juego a mitad del partido, dijimos que el director general sería de entre las personas que propusiera el sector audiovisual, la Mesa audiovisual, que, por cierto, se creó en la pasada legislatura, y es lo que hicimos al principio y que a ustedes no les venía bien. Después, el resto del consejo de dirección, que eran ocho personas, les dábamos a la oposición el 50%, supongo que no quería que le diéramos la mayoría.

Por lo tanto, y concretando, la figura del director es una figura que no eligen ni el grupo parlamentario ni el Govern, sino que sale de una propuesta del sector, que ustedes no aceptan, y del resto de miembros del consejo le damos el 50%. Si usted me dice que eso no es tener, digamos, intención y ganas de llegar a un consenso con ustedes, pues no sé qué es lo que ustedes pretendían, creo yo.

Por lo tanto, lo que, desde mi punto de vista, quedó claro es que ustedes desde el principio no tenían ningún interés en consensuar nada, además nunca hicieron ninguna propuesta tampoco ustedes, siempre respondieron con vaguedades, con

evasivas, con inconcreciones, es decir, y concretando, lo que le he dicho al principio, ustedes siguieron vuestra hoja de ruta que era tener pues a un conseller al frente del ente público durante seis meses para poder atacar y para hacer ruido, es decir, políticas irresponsables.

En cuanto a la elección del Sr. José Manuel Ruiz, pues yo creo que, mire, la hoja de ruta es la misma que con los anteriores, en este caso pues mire ha venido mucho más avalada incluso que los anteriores, porque, como usted sabe, los dos presidentes de las dos mesas audiovisuales, de los dos sectores mayoritarios, comparecieron con este conseller en una rueda de prensa para manifestar públicamente que debido al conocimiento que tenían de esta persona, porque ya había venido gestionando el ente desde hacía algún tiempo, creían que era la persona más adecuada. Por lo tanto, nosotros hicimos lo que hicimos siempre, la propuesta del sector elevarla pues, hacérsela nuestra, en este caso, y hacer la propuesta, vamos.

Mire, este gobierno, Sr. Bonet, es un gobierno responsable y que ha de gobernar, por lo tanto, también se lo dije en su momento, no podemos permitirnos el lujo de estar negociando eternamente. Y además deberá usted ser comprensivo que, debido a la situación tan dramática que ustedes nos han dejado, no podemos permitirnos distraer muchas energías; en el ente público le recuerdo, en concreto, que nos dejaron una deuda ustedes de 80 millones de euros, 80 millones de euros, además de unos convenios firmados y una orientación verdaderamente desastrosa. Pero, viendo como han gestionado otras áreas del Govern, desde luego ustedes en el tema de IB3 siguieron estando a la altura de lo que se podía esperar de ustedes.

Mire, Sr. Bonet, y termino, la fundación del ente, la función del ente público es la de ofrecer un servicio público al conjunto de esta comunidad autónoma, la cual se manifiesta garantizando la libertad de expresión y el derecho de los ciudadanos a recibir una información independiente, objetiva, imparcial, veraz y plural. Y eso es realmente lo que está sucediendo. Además, la gestión del ente está enfocada a las necesidades reales de nuestra comunidad y bajo los principios de austeridad que tanto necesitamos en estos momentos.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Bonet, quan vostè vulgui.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, *yo tampoco sé qué pensar. Constató que no nos entendemos*. La veritat és que vostè ens dedueix que nosaltres tenim una estratègia des del principi de no arribar a cap acord. Jo dic, vostès tenen una estratègia des del principi de no arribar a cap acord, això és un frontó.

Jo ja tenia la sensació que d'aquesta interpel·lació no treuríem gaire cosa en clar. El cop d'estat, si li podem dir així, és molt recent, fa quinze dies. Però nosaltres, clar, voldríem que vostès fossin capaços de sortir d'aquesta supèrbia en què estan instal·lats. Moderació, humilitat per part del Govern, creim que són condicions prèvies en aquests moments per rectificar el seu error. Han comès errors vostès, molts d'errors, que no reconeixen, però n'han comès molts, i per rectificar primer s'hauran de tèmper que obren malament. Per tenir *propósito de enmienda*, primer hauran de veure que han pecat. I de moment no estan en aquesta fase, estan instal·lats en la idea que tot ho fan bé, que tot és magnífic i que qualsevol barrabassada que decideixin està justificada perquè el que hi havia abans era molt pitjor.

De la seva intervenció veim, per tant, com continuen instal·lats en aquesta supèrbia que fins i tot els du a interpretar allò que nosaltres pensam, una supèrbia de la majoria i de menyspreu a l'adversari. I així no anirem enlloc. Sense un govern moderat, amb un govern tan agressiu amb qui pensa diferent, resulta utòpic creure que podem tornar a un clima favorable pel consens entorn la Radiotelevisió de les Illes Balears. En la situació en què ens trobam ens hauríem de centrar a traslladar el pluralisme de la societat balear que representa aquesta cambra, com a mínim a la composició del consell de direcció i ni en parlen, ni els interessa, ja han aconseguit el que volien! De la seva actitud deduïm que no entenen el concepte de majoria absoluta, una majoria absoluta no és poder absolut, no és sistema de *partido único* i de vegades ho pareix. No entenen que puguem discrepar.

I hi ha una cosa nova molt greu, vostè hi ha passat de puntes, que és el nomenament del consell de direcció. Seriosament li deman, vostè no veu greu que hi hagi un consell d'administració d'un únic color polític? Això no havia passat mai a un mitjà de comunicació públic, és normal? És normal políticament parlant? Pot ser legal, perquè vostès ja varen ficar aquesta esmena *in voce* quan es va aprovar la llei, però políticament és normal? No, és una autèntica anormalitat que hauran de reconèixer en un moment o l'altre. Contesti'm també això, si som nosaltres que no volem consens, per què quan el Sr. Palazón se'n va anar, a finals de febrer, ni tan sols hi va haver una telefonada del Govern per parlar-ne? I vostè durant sis mesos ha dit *si quieren consenso, voten a Palazón, si quieren consenso, voten a Palazón*. *Palazón se va*, ja no hi ha consens possible. Aquesta va ser la seva actitud, ni una telefonada, zero!, ni una telefonada. No varen tenir ni el gest.

Les regles del joc que vostè esmenta no són les que tocam aplicar. Les regles del joc que s'han d'aplicar són les que diu la llei i la llei diu dos terços. La primera obligació del Govern és cercar una majoria de dos terços. Això ho afirmava el diputat Sr. Serra, que era del Grup Popular, tot i que el que deia el Sr. Serra

ha quedat en l'oblit, com si no hagués participat mai en el Partit Popular.

Em diu que el Sr. Ruíz està més parlat que mai, amb qui?, amb nosaltres no. No l'interessa parlar amb l'adversari, l'interessa parlar amb qui li digui amén, amén i li doni la raó. Vostè ens diu i ens repeteix cada vegada que parla que nosaltres no volem consensuar mai. És fals, nosaltres els hem convidat a negociar cada vegada que hem tengut comissió, a cada roda de premsa i fins i tot per escrit. I la seva contesta sempre ha estat *voten al Sr. Palazón*. Vostès atribueixen a l'oposició la tasca de liderar la negociació, un lideratge a què aquest govern renuncia, com renuncia a tantes coses. O sigui, nosaltres havíem de ser els que havíem de fer una proposta? No, perquè l'única alternativa que ens donava el Govern era *voten al Sr. Palazón*.

Jo, la veritat, en la situació que han deixat, amb un director general militant, afiliat, amb carnet polític del Partit Popular, amb dos mesos d'experiència en el sector audiovisual; un consell polític monocolor, amb gent que ha participat com a regidors, com a membres de juntes locals dins l'estructura del Partit Popular, amb els càrrecs directius que vénen dels comitès electorals i d'executives del Partit Popular i de Noves Generacions, com poden dir que es garanteix la independència i el pluralisme copant tots els càrrecs gent del PP? És impossible, qui els pot creure, a part dels seu militants?

Han comès moltíssims errors, el primer el nomenament per decret llei del Sr. Gómez, de vostè. Ens demana un acte de fe, que confiïm que en el temps que va ser director general no ingeria. Reconegui que és difícil fer aquest acte de fe, a part que no ens en dona moltes proes. Vostè és conseller, és la mà dreta del president del Govern, per favor! Com podem pensar que actuarà d'aquesta manera amb els antecedents que tenen? S'han negat a dialogar, han incomplert la llei. I no entenem el rumb que volen donar a IB3. Ni vostès mateixos saben què en volen fer. Ens volen fora dels òrgans de decisió, això sí que ho sabem, i amb això creen una ombra cada vegada més gran sobre la independència d'IB3. I davant això, ni tan sols reconeixen l'error, jo li deman que reconegui l'error. No, supèrbia.

Abans d'acabar li vull dir una cosa, IB3 era possiblement un dels majors exemples del malbaratament, de la festa del Partit Popular. Aquests 80 milions de què parla vostè, ja estaven rebaixats a la meitat del desastre que havien deixat vostès el 2007.

I acabaré amb altra cita, "quan ve la supèrbia, ve també la deshonra, però en la humilitat hi ha la saviesa". Jo insistesc -i acab amb això-, només quan aquest govern actuï amb humilitat, si en sap, podrem treure IB3 del carreró sense sortida en què vostès l'han ficada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Bonet, ¿qué quiere que le diga? Estamos en las mismas, es que no aporta nada nuevo. Es verdad que siempre está con lo mismo. Usted dice que no queremos consensuar nada y que ustedes han ido haciendo propuestas. Pero una cosa es hacer propuestas y otra cosa es tener verdadera intención de querer negociar y de querer consensuar. Y yo creo que si en un consejo de dirección de 8 personas, le hacen una propuesta de darle a la oposición el 50%, ¿ya me dirá usted si no es tener intención o interés para llegar a un consenso? ¡Dígamelo!, porque si no, pues mire, nosotros tenemos una representación en esta cámara, le damos más número de personas del consejo de dirección y usted tiene mayoría, si era lo que pretendían. Yo creo que en esto se han retratado muy bien.

Tampoco insistiré, porque tendría que insistir en lo que le he dicho tantas veces, creo que el *Diario de Sesiones* lo recoge perfectamente. Lo que sí haré, ya que usted me ha brindado la oportunidad de que suba a esta tribuna, será aprovechar para recordarle la gestión que ustedes han hecho al frente del ente -ustedes, los que tenían la responsabilidad de gestionar el ente-, de momento ya le he dicho que nos dejaron una deuda de 80 millones de euros, que no es a la que usted se refiere, ustedes antes liquidaron una, 80 millones de euros que ustedes dejaron y a que nosotros tendremos que hacer frente.

Yo también le enseño un recorte de periódico. Hay una publicación que dice "el pacto dejó IB3 al borde de la disolución..."

(Petit aldarull)

...una auditoría revela que en el año 2009 firmaron convenios por más de 1 millón de euros sin autorización". Esto es lo que recoge este diario. Sobre su gestión hay una sentencia por vulnerar el derecho a la libertad sindical. Es decir, ustedes metían infiltrados en las asambleas de los trabajadores. Pues mire, esto es lo que ustedes hacían. Además, ustedes han colocado al sector audiovisual, tanto como nos acusan a nosotros, al borde de la quiebra. Ustedes encargaron unos trabajos que sabían que no podían pagar, esta es la verdad. Además ustedes incrementaron el gasto, porque como había tantos partidos que gobernaban, pusieron un comisario político de cada uno de los partidos al frente de cada área. En fin, esto era hacer una gestión totalmente, en fin, eficaz.

IB3 es una fotocopia de lo que han hecho ustedes en las distintas áreas del Govern. Es decir, su forma de gobernar, su forma de gestionar..., es lo que ustedes han hecho en las distintas áreas del Govern. Yo sé que a ustedes no les gusta que se lo recuerde, pero les diré que son los responsables de gastar en el Govern lo que no tenían. Ustedes son los responsables de haber provocado la peor situación económica y social de la historia reciente de esta tierra. Nunca en la vida, ni nunca en la historia de esta comunidad un gobierno entrante había recibido una herencia de más 98.000 parados, de más de 4.500 millones de deuda y de más de 1.300 millones de déficit. ¡Nunca un gobierno había recibido en la historia una herencia semejante! Además le diré que esta política precisamente sí que choca claramente con la política responsable y austera del presidente

Bauzá, son políticas diametralmente opuestas. Y lo más chocante de todo esto es que ustedes están impávidos, como si la cosa no fuese con ustedes, como si ustedes no fueran los responsables de esta situación y esto es lo tremendo.

Yo le recuerdo, conviene que no lo perdamos de vista, quiénes han sido los que nos han conducido a esta situación, es decir la grave situación que tenemos, quiénes son los que nos han conducido a esta situación. La gestión de IB3 es extrapolable al resto del Gobierno. Quiero decirle que menos mal que ustedes sólo han gobernado cuatro años, ¡menos mal!, porque si llegan a gobernar cuatro años más y hubiesen aplicado las mismas políticas que han aplicado en el anterior periodo de gobierno, estoy seguro de que ustedes son capaces de devolver a esta tierra, a Baleares, a aquellos tiempos en que era tierra de emigrantes, porque aquí no había recursos para todos. No me lo quiero ni siquiera imaginar.

Además -y con esto termino- me gustaría recordarles, porque ustedes aplican una serie de políticas desde luego, desde mi punto de vista, poco responsables, unas palabras de un compañero suyo de partido, que el día de la Constitución Española, el Sr. Bono dijo aquello de que: "el que no arrime el hombro, no estará ni a la altura moral ni política". Yo de ustedes haría una reflexión.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 1589/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general urbanística, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1189/12.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la moció RGE núm. 1589/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general urbanística, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1189/12.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Després d'un, podríem dir, avortat debat fa dues setmanes sobre la política urbanística i territorial i, per tant, del decret llei aprovat pel Govern, tenim avui una nova oportunitat de parlar-ne i ho feim mitjançant aquesta moció. He dit al començament que parlava d'un debat avortat perquè en realitat no va existir. Si bé fa dues setmanes hi havia una interpel·lació, on el diputat del nostre grup parlamentari el Sr. Carbonero, avui desafortunadament absent, va plantejar en la seva intervenció nombrosos dubtes, va fer nombroses preguntes en relació amb el contingut d'aquest decret. Però ni els dubtes ni les preguntes varen tenir oportuna resposta. I es va fer amb l'argument, irrellevant en aquell moment, que ja se'n parlaria perquè pocs dies després s'havia de tenir una reunió entre la conselleria i el nostre grup parlamentari per parlar precisament de temes

territorials. I pareix ser que es va deduir per part del Partit Popular que a partir d'aquesta reunió havia de ser relativament fàcil posar-se d'acord.

I comencem per aquí, per allò que nosaltres entenem una enganyosa oferta de diàleg en matèria urbanística i territorial. Entenem, senyores i senyors diputats, que tal oferta no és real, que no hi ha voluntat política d'arribar a acords. Es fan ofertes de cara a la galeria, però buides de contingut. Una clara mostra de per on han d'anar els tirs és precisament el decret llei de mesures urbanístiques i territorials. En el seu moment ja vàrem expressar els nostres dubtes sobre la urgència de les mesures aprovades per fer necessària l'aplicació i la utilització de la figura del decret llei.

Però a més, vostès mateixos han anunciat una imminent redacció de la llei del sòl i que, segons diuen, pretenen vostès que sigui de consens. I jo pregunt, quina necessitat tenien d'aprovar aquest decret llei, si realment hi ha la voluntat de treballar en una llei del sòl? Per què no posar-se directament a treballar en una llei del sòl? Per què no obrin una via de diàleg amb la resta de grups parlamentaris buscant aquest consens que vostès diuen? Jo crec que la millor resposta és precisament el decret llei, convalidat en aquest parlament i avui en tràmit com a projecte de llei. I ja li dic que no és la millor carta de presentació per obrir un diàleg sobre aquest tema.

En aquesta moció d'avui sol·licitam directament la derogació del decret vigent i que com he dit, està en tràmit com a projecte de llei. Demanam la derogació perquè és un document contradictori. El Sr. Conseller quan es va convalidar el decret en aquest parlament va dir que pràcticament llegiria l'exposició de motius, perquè recollia tot allò que figura a l'articulat. I els he de dir que el nostre punt de vista és molt diferent. Segons el Partit Popular, aquest decret millora l'eficàcia de l'administració i simplifica la seva feina, millora la seguretat jurídica clarificant normativa fins ara confosa i és un element fonamental per a la recuperació econòmica.

Bé, anem per parts sobre això. Eficàcia de l'administració. Té això alguna cosa a veure amb desregularitzar o desprotegir? Jo diria que no, però realment és això el que vostès fan per via d'aquest decret llei, decret que l'únic que fa és incidir en allò que vostès mateixos abans criticaven, perquè l'únic que fan és una nova modificació, o remodelació com a vostès els agrada dir, de la regulació urbanística i territorial. Per exemple, deixar que cada ajuntament interpreti el contingut d'aquest decret, en funció dels seus interessos, més que simplificar, sincerament creim que acabarà fent les coses molt més complicades per a tothom; si no, per exemple, demanin a algun ajuntament governat pel Partit Popular, com és el de Sant Antoni, del qual ja va parlar el Sr. Carbonero, que no tenia la més mínima idea de com interpretar aquest decret.

Seguretat jurídica. Aquest decret és, com ja se'ls ha dit en algun moment, contradictori, entre d'altres, amb la legislació estatal. És confós en relació amb els límits de creixement on no queda clar si a l'esmentat article 33 en altres ocasions de les Directrius d'Ordenació Territorial és d'aplicació o no. Primer diuen, en aquest decret, que el sòl urbà ha de tenir els serveis bàsics, però aprofiten el mateix decret per regular al mateix temps la forma d'incomplir aquest requisit previ. Per tant, com queda aquest sòl urbà? A més a més, es deixa a discreció de cada ajuntament decidir per a cada un dels nuclis i dels sòls urbans, quins seran els serveis que s'entendran necessaris en cada cas. De veritat, pensam que aquesta no és la via i no sé si vostès pensen que així hi haurà realment més seguretat jurídica. Nosaltres entenem que no. Vist això, no ens resulta estrany que el mateix conseller ara fa dues setmanes, va dir textualment que: "tal vegada, a qualque moment hi pot haver dubtes en relació amb la llei estatal". Així ho va dir i jo afegiria més, l'estatal i d'altres, senyores i senyors diputats.

Anem al tercer punt, recuperació econòmica. És clar que l'argument de la crisi econòmica val per a tot, fins i tot per regir la política urbanística i territorial a les nostres illes, exactament igual que va servir per justificar retalls socials i laborals, o que ha servit per justificar pujades d'imposts indiscriminades, a més d'injustes. Segons el Partit Popular, la crisi s'ha de resoldre legalitzant tot allò edificat il·legalment o fomentant novament l'edificació en sòl rústic. I dedueixen que fer això, precisament, és urgent i necessari per crear llocs de feina, així ho varen dir, i resoldre el problema de l'atur.

I jo li diré que l'únic que demostren és poca imaginació. Tornen a la seva coneguda política territorial de sempre, de desregulació i de desprotecció, el que fan és tornar al passat, tornar a la seva, com dic, coneguda política econòmica immobiliària, de nefast record per a aquesta comunitat autònoma perquè ha posat en greus dificultats els governs d'aquestes illes per sortir de la situació de crisi el més aviat millor.

Senyores i senyors diputats, si, com es diu, el que es pretén és reforçar la confiança dels ciutadans cap als poders públics, el millor camí no és fer veure als ciutadans que construir il·legalment, que actuar al marge de la llei no té conseqüències. Per què? Perquè en algun moment arribarà el Partit Popular i ho resoldrà, no és aquest realment el camí. Per això a la nostra moció, i entenent que, com he dit, hi ha el decret llei en tramitació com a llei, i per tant tendrem oportunitat, si vostès no decideixen donar suport a la proposta que feim a la moció, que és retirar directament i derogar aquest decret llei, tendrem oportunitat de seguir parlant molt més del tema del territori, tendrem oportunitat de seguir parlant del decret, veurem les virtuts, veurem els seus defectes, que, des del nostre punt de vista, són molts; però jo els donaria un consell: si és veritat que es pretén treballar en una llei de sòl i és veritat que es pretén que aquesta tenguí un ampli consens, la millor passa que podrien donar seria derogar aquest decret i immediatament posar-se a treballar a cercar la fórmula de dialogar i consensuar en matèria de territori en aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativa-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Fa tres setmanes que discutírem aquesta convalidació d'aquest decret llei, nosaltres ja vàrem votar en contra de la seva convalidació, que es tramités, de donar-li valor, i per tant donarem ple suport avui a aquesta moció subsegüent de la qual se'ns demana la retirada.

Pocs arguments nous podem aportar, tret d'insistir que si realment es pretén que hi hagi qualche acord, una negociació, un consens en la matèria urbanística de què tracta, com després es verbalitzar per part del Grup Popular, la manera de fer-la realment versemblant seria doncs començar pel principi: tenim aquest projecte o tenim ja el seu contingut a les cuines del Parlament, anem a parlar-ne, fins i tot ho podem parlar a un altre context si realment es retirés avui o no es donàs per fet que ha estat el Govern unilateralment i per decret llei com l'ha volgut dur als butlletins, però, si no és així, és evident que tota la proposta de pacte queda en entredit i jo crec que amb una manca de credibilitat molt gran. Jo crec que, a més el context d'IB3 i d'altres aspectes de com gestiona el Grup Popular i el Govern la manera d'intentar cercar acords, li minen tota credibilitat.

D'entrada, per exemple, aquest abús de la figura dels decrets lleis. Jo podria tornar insistir que ni és urgent ni, molt menys, sostenible aquest document i que va en contra de tota la normativa ambiental que precisament exigeix que hi hagi informacions públiques, que hi hagi participació institucional i que tothom hi hagi pogut dir la seva; vaig recordar la Carta Europea d'Ordenació del Territori, aquest mateix Reglament del Parlament va donar menjar a part a les mesures urbanístiques i territorials perquè sempre es garantís aquest debat social que exigeix la normativa internacional, i no els decrets lleis tal i com s'han fet.

Per tant, només per fer un repàs als arguments que recomanarien la seva derogació, estan apuntats a l'exposició de motius de la moció i per tant nosaltres només els subscriuim. La inseguretat que introdueix aquest decret llei dient que l'elimina és realment alarmant, ja vaig posar els exemples sobre temes tan sensibles com les cessions, com els temes com les reserves per a habitatge protegit, queden més confoses que abans; ara mateix, la caricatura del director general reconeixent que hi havia molts dubtes, i el mateix conseller apuntant-ho, jo crec que de manera clara i diàfana ho mostren. Com ho mostraran, i ja ho apunt ara, ja ho anuncia el propi Grup Popular, les esmenes que el propi Grup Popular plantejarà al seu document per intentar mirar d'aclarir-ho, d'això, bravejar de claredat d'un document que s'ha d'esmenar perquè qualcú l'entengui, em sembla que no és precisament per posar-lo de model.

Precisament, hi havia una puntuació, un element que ja havia anunciat que no en parlàrem molt, però que també ens sorprenia, ara ja veig que el Partit Popular el va d'alguna manera explicant, no?, com és que aquest decret llei atura procediments i atura actuacions en curs, al mateix temps de passar directament a sòl urbanitzable terrenys que encara no ho eren o que tenien un tractament urbanístic distint, i el conseller insistia, fa quinze dies a la interpel·lació que tot el sòl urbà no consolidat era urbanitzable directament, que és el que diu el decret llei, però ja anunciï també que ja vaig veure al Partit Popular que, malgrat la contundència del conseller fa quinze dies afirmant-ho en aquesta tribuna, això no acabarà així, això no acabarà així, pos messions, però ..., les acceptaré de tothom que hi jugui. Parlam de temes molt importants, una retxa damunt un plànol a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera són molts doblers i molts interessos que hi ha en joc.

Bé, per tant, és un tema important, com ho són les mateixes adaptacions dels plans generals i de la normativa en aquest decret llei que torna a enredar les tramitacions urbanístiques municipals, tot el contrari del que teòricament diu l'exposició de motius i del que se'ns deia que era una de les coses que justificaven la urgència. Aquest decret no tenia cap urgència i no afecta per a res l'economia de les Illes Balears, tret que s'hagin de fer declaracions responsables per fer pous en lloc de demanar autoritzacions, no sé si hi ha qualche cosa més directament.

Sí que s'insisteix a premiar les urbanitzacions clandestines, de fer-les de millor condició, amb menys càrregues que les que tenen les urbanitzacions legals, cosa que no compartim, i per ventura per donar-los una carta de naturalesa, de carta jurídica perquè puguin jugar davant els mercats financers o allà on calgui, perquè tinguin un decret llei com mentre aquells sòls són urbans. Però més enllà d'això encara no coneixem cap procés ni que hi hagués ningú en marxa perquè aquest decret llei, i la seva urgència, que hagués pogut ser perfectament compaginable amb una tramitació parlamentària conseqüent amb una tramitació municipal, realment no s'ha produït.

S'ha abaixat la qualitat urbanística, això per ventura sí, s'ha començat a poder donar llicència, poques amb l'activitat que hi ha, a urbanitzacions que no estan acabades; un autèntic pou dins les Illes Balears el que s'ha fet amb urbanitzacions que no s'han acabat mai però que estan plenes de cases i no s'han acabat mai, la vorera de mar de les Illes Balears coneix bé aquest tema, i crec que tornar a l'any 2012 a aquest model que havíem superat no crec que tampoc aportí qualitat, que és un dels discursos que tots fem de cara a la bondat del turisme, que seria ser molt exigents amb la nostra oferta residencial i turística d'allotjament en general.

Les adaptacions, ja ho vaig dir, nosaltres pensam que no era cap urgència tampoc excessiva, en aquest moment tothom estava intentant adaptar-se al Pla territorial. Se'n recordaran, no se'n recordaran però ja els ho dic jo, que els que varen posar més entrebancs perquè al Pla territorial s'hi haguessin d'adaptar tots els ajuntaments va ser el nostre grup, en aquell moment en el Consell de Mallorca en concret, perquè trobàvem que els plans territorials s'han d'aplicar immediatament i no obligar a fer aquest viacrucis als ajuntaments, però el PP en aquell moment trobava que havia de ser aquest l'esquema. I si això era

discutible l'any 2004, ara ja a aquestes alçades, quan tothom està en aquest procés avortar-lo a mitjan camí creim que és un error. En patrimoni ja ni en parlem, des de l'any 1998 que estam amb aquesta operació.

Evidentment, en comerç, amb el creixement general no hi podem estar d'acord.

La reurbanització que pretén aquest decret llei de moment no hem vist que quedi aclarida la urgència, afortunadament, perquè si les amenaces són de posar qualsevol tipus d'edifici en el nostre sòl rústic, que no tengui funcionalitat agrària dins el sector primari, ens pareixerà un terme molt negatiu, com determinats apunts que es fan sobre els edificis existents.

El tema dels pous, el tema de les avaluacions d'impacte ambiental, ja he dit que tampoc no insistiria en tots els aspectes que dins la nostra primera anàlisi que vàrem fer d'aquell decret llei ja vàrem tenir ocasió de fer-ho fa tres setmanes, i de llavors ençà no només no se'ns ha aclarit cap punt sinó que s'ha aprofundit en els contradiccions i les inseguretats que introduïa aquest decret llei, ara ja confessades pel propi Grup Popular.

Veurem què donarà aquesta tramitació, però en qualsevol cas nosaltres confiam que el que hem de posar en marxa era una norma amb vocació de durar, una llei del sòl que realment, aquesta sí que és una lacra que té les Illes Balears, que encara siguem l'única comunitat autònoma sense llei del sòl pròpia; record que en el aquell moment el Partit Popular i el Sr. Bauzá deia que s'havia de fer en el Parlament, s'havia de fer en el Parlament i amb tot el consens dels grups, que no podia ser que la fes el Govern, això era un tema important per al Sr. Bauzá -va durar dos dies aquesta importància, quan, tot d'una que va entrar en el Parlament, va quedar que el Partit Popular no volia participar a fer una llei del sòl-, ara té claríssim que l'ha de fer el Govern i no l'ha de fer el Parlament i que, a més, ens anirà fent trossos per decrets lleis. Jo crec que ja parlar de coherència, bravejar de coherència el Grup Popular, quan realment el seu *iter* dins la llei del sòl el desmenteix claríssimament.

Si el volguessin recuperar, jo crec que només és un gest el que planteja avui el PSOE, però si fos ver que volen tornar a les promeses que havien fet abans de les eleccions respecte d'aquesta qüestió, derogar el decret llei com s'apunta en aquesta proposició no de llei tornaria aportar un altre escenari al qual ens podríem seure amb més honestetat tots plegats de veure que l'altre realment vol entendre-se amb tu. Si continuen amb fórmules de decrets lleis, i pel que s'apunta arribarem a la dotzena, a la tretzena i a la quinzena dins enguany, la veritat és que molt poc context de negociació hi ha, a uns moments que em creguin que recomanarien que hi hagués molt més sentit d'Estat per part de tots. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Virtuts Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, desitjam el prompte restabliment del Sr. Carbonero.

Jo duia preparada una intervenció intentant contestar les diferents motivacions que donaven a la seva moció, per dir que havíem de derogar aquest decret llei, avui n'hem parlat d'altres, no passa res, podem parlar de tot, però això crec que evidencia una qüestió molt clara, que és que ni llegeixen ni escolten, en urbanisme han triat dues o tres paraules i digui el que digui el butlletí oficial de la comunitat autònoma les hem de dir: desregular, desprotegir, premiar les urbanitzacions clandestines. És que és igual, podem escriure el que vulguem, vostès seguiran dient el mateix, i això, em creguin que crea una gran impotència, perquè fa que realment argumentar i intentar convèncer o intentar arribar a acords quan parteixes de grups polítics, que no vull personalitzar, però sí de grups polítics amb unes idees tancades que no escolten res i només tenen una idea preestablerta, que no admet que poden estar equivocats o, com a mínim, poden matisar el que pensen, doncs efectivament tenen vostès raó que el consens és francament difícil, per no dir impossible, però no hi renunciem.

Tres qüestions que avui ha plantejat el Sr. Boned, coincidesc amb vostè, el debat, la interpel·lació feta al conseller, que duia un títol tan ressonant com "política urbanística a la comunitat autònoma", jo també el vaig trobar pobre, però el vaig trobar pobre per la seva part. Es va dedicar, el portaveu del Partit Socialista, a fer preguntes tal com si la cessió serà de 5 metres quadrats per habitant, pels sistemes generals, és a dir, una qüestió que en comissió en podríem parlar, perquè és un altre ..., però en plenari, jo quan llegesc que hem de parlar de política urbanística general per descomptat venc a parlar d'una altra cosa, no si se cediran 5 metres quadrats per habitant o no se cediran 5 metres quadrats per habitant. Però és igual, crec que no hem de dur aquesta qüestió a aquest nivell, perquè lloc hi haurà per fer-ho.

Quant als dubtes que es plantegen per part de vostès, avui ja han canviat la paraula, ja no és il·legal, són dubtes, la qual cosa és un matís francament important.

Primer, la manca d'urgència. Aquest és el primer argument que vostès donen per dir que hem de derogar el decret llei. Ens sorprèn la petició en si mateixa perquè aquest decret llei és en fase d'esmenes i per tant és perfectible, els ho dèiem el dia de la seva ratificació, i a més, vostès, com equips que han governat, saben que n'hi ha moltes de coses per corregir; vostès per *correcció de errors* varen evitar que quedàs fora d'ordenació mitges Illes Balears perquè s'havien equivocat en una "i" per una "o", vull dir, no sé si era una esmena o una correcció, però en fi, que tothom s'equivoca i el Partit Popular també i, a més, no som perfectes com vostès volen ser. Per tant, primer, urgència. És urgent el decret llei? Sí, sí que ho és i els ho justificàvem crec que de manera sobrada en el debat de ratificació, ho és per les circumstàncies amb les quals vivim de tipus econòmic i ho és per la inseguretat jurídica que patim; que

no és agradarà veure-la, mirin, vostès mateixos, no la vegin, però vostès surtin al carrer i parlin amb la gent i veuran la gent què els diu, la gent no sap a què atènyer-se, i això no és culpa del Partit Popular, això és culpa de vostès que han governat i que entre tots tampoc no hem estat capaços de fer una llei del sòl, és veritat, però la situació és la que és. I mirar cap a una altra banda mai no és una solució, i ara tardar sis, set, vuit, deu mesos a fer una llei del sòl amb cara i ulls, com crec que ens mereixem i necessitam, crec que no es podia esperar i exigia mesures necessàries.

Tots coneixem casos d'ajuntaments que tenen aturats projectes d'interès públic, estic pensant per exemple el Puig d'en Valls, un poliesportiu, no parlem amb especulació, és que vostès quan veuen coses sempre veuen bubotes, no sé com s'ho fan, serà que tenen mala consciència, jo no ho sé! La qüestió és que hi ha molts projectes públics aturats perquè hi ha molts planejaments que no estaven adaptats als plans territorials. Li hem de donar una solució? Sí. És urgent donar-la-hi? Sí. Tenen vostès millors propostes per millorar-ho? Miri, presentin esmenes i en discutirem i en parlarem i, si són bones, ens posarem d'acord. Per tant, la urgència crec que està més que justificada.

En segon lloc, que avui han canviat una mica el cantet, però diuen a la moció que s'incompleix la legislació estatal del sòl del 1976. Només dir-li dues coses: primer, la llei estatal del sòl del 1976, a part de ser preconstitucional, té caràcter supletori, és a dir, s'aplica en absència de legislació autonòmica. Si nosaltres tenim una legislació pròpia i un decret llei té rang de llei, evidentment no s'incompleix cap norma que tenguem el mateix rang i que, a més, tenguem caràcter supletori, crec que això no fa falta haver estudiat a la Facultat de dret per saber-ho. Tant de bo que ens han estalviat l'afirmació, jo pens que d'ignorància inexcusable o de mala fe, que varen fer a la interpel·lació dient que també era il·legal perquè incomplia el Reglament de planejament, que una llei incomplix un reglament també planteja seriosos dubtes sobre el rigor jurídic del planejament. Ens du una altra vegada al que deia al començament, és que és igual el que fem i el que diguem, vostès ja tenen decidit el que faran o el que diran, per tant no tenim més remei que fer propostes i intentar posar-nos d'acord.

Tercera qüestió, ens diuen que incomplim la normativa bàsica estatal de la Llei del sòl del 2008. No, fem el que vostès haurien d'haver fet amb la Llei 4/2008, que és adaptar-nos-hi, i no ens separam en res del que és norma bàsica de la Llei estatal del sòl. Perquè vull recordar-los, i sobretot el Partit Socialista n'hauria de tenir bon record, que el Tribunal Constitucional els va deixar claríssim, quan va sentenciar sobre la Llei del sòl del 1992, què podia regular la Llei del sòl estatal i què no podia regular la Llei del sòl estatal perquè era competència de les comunitats autònomes

No hi ha idèntica contradicció, ja que el decret llei és estrictament urbanístic, un àmbit regulatiu que no pot entrar en conflicte amb l'Estat ja que és una competència exclusiva de la comunitat i se cenyeix en el marc de la llei estatal en aquells títols competencials que invoca, com ara el de drets i deures dels promotors o les situacions bàsiques del sòl, urbanitzat i urbà, apart d'adaptar-se també en qüestions tan importants com la regulació dels usos en sòl rústic referint-los al

desenvolupament rural, cosa que no feia la Llei 4/2008, malgrat ser posterior a la Llei bàsica del sòl estatal.

L'afirmació genèrica que avui s'ha repetit de desregulació, mirin, ho he sentit un caramull de vegades, ho he consultat i estam intentant esbrinar què volen dir, perquè no es desregula res. Cadascú, la comunitat autònoma regularà el que li toca; els consells insulars el que els pertoca a ells, i els ajuntaments el que està en l'àmbit de les seves competències. Això no és desregular res.

És clar, és que amb vostès allò de desregular i l'intervencionisme segurament no ens hi podem entendre en aquest punt. Vostès, des d'allà on governen i els és igual on, sempre volen manar a ca el vesí, és clar, nosaltres som liberals i vostès intervencionistes. És clar, són dues maneres d'entendre... i sobretot nosaltres respectam l'àmbit competencial de cadascú, respectam que tothom té un mandat dels seus ciutadans que l'han triat perfectament legítim i democràtic com té el Parlament de les Illes Balears i per tant, ens fiam d'ells. Consideram que els ajuntaments faran el planejament conforme a dret i conforme les necessitats dels seus ciutadans, confiam plenament que els consells insulars faran els seus plans territorials d'acord amb la legalitat i les necessitats dels seus territorials i pensam que som els que millors coneixen (...) normativa i sobretot la necessitat dels seus ciutadans.

Ja per acabar, molt breument, el tema del límit de creixement de les DOT, que és una altra de les denúncies que va fer el Sr. Carbonero i avui ho ha reiterat. No s'incompleix l'article 33, no s'incompleix l'article 33. La disposició transitòria primera parla de sòls transformats, per tant, de sòls que tenen característiques d'urbans anteriors a les DOT, al 1999. Per cert, les DOT que avui vostès les consideren tan meravelloses, quan nosaltres les presentàrem no els agradaven tant, però bé, permetin-me la digressió perquè el pas del temps sembla que... encara les DOT les fessin vostès.

Mirin, no s'incompleix l'article 33 i els retam que ho demostrin. Aquí només hi ha un problema que és que el Pla territorial de Mallorca va entrar en moltes més consideracions de les que feien les DOT estrictament, però crec que, temps d'entrar en aquests detalls importants, en tindrem perquè això només és una primera passa els ho deia el conseller i els ho deia aquesta portaveu el dia de la ratificació. Això no és un punt d'arribada, sinó un punt de partida.

Esperam trobar-los al debat d'aquest decret llei, a les esmenes i sobretot a la redacció de la nova llei del sòl. Som receptius a tota iniciativa i aportació que cerqui com a finalitat la seguretat jurídica a les administracions i particulars i tenguem com a conseqüència la reactivació econòmica per la qual tots treballam.

Crec que els ciutadans de les nostres illes ens ho reclamen. La situació ho exigeix, que estem tots a l'alçada de l'oportunitat que tenim de dotar la nostra comunitat autònoma d'un marc urbanístic sostenible, estable i segur. Esper que tots en hi puguem trobar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Marí, deia que vostè... tanta sort que hem canviat una mica el to i hem estat més moderats aquesta vegada, jo li diré que sobretot vostè ha estat més moderada, que en la seva intervenció en la convalidació del decret, sobretot vostè i llavors explicaré, si tenc temps, per què.

Miri, diu que el que feim és parlar, no sabem molt bé de què. No, parlem d'allò que vostès proposen i d'allò que vostès han aprovat i diuen que la nostra intervenció va ser pobra en la interpellació, més pobra va ser la seva, el mateix conseller va evitar donar explicacions, va evitar contestar les preguntes i només es va limitar en l'argument que dos dies després havien de tenir una reunió, reunió que per cert no va servir per gaire cosa, també vagi per endavant. Efectivament, jo no hi vaig ésser, però vostè... i el Sr. Carbonero tampoc, però sí hi havia representants del grup parlamentari del partit i ja li puc dir que no va per molt bon camí. No va per molt bon camí.

Ens parla que aquest és un decret que està en fase d'esmenes, en tramitació com a llei, és cert, però, Sra. Marí, li puc assegurar que segons quines esmenes, evidentment les nostres tendran el sentit que ja hem expressat, però les que no sabem encara què diran i les que més por fan, sense cap dubte, són les que pugui presentar el mateix Partit Popular, perquè si aquest decret és ja perillós de per si, el resultat d'un decret esmenat per vostès mateixos pot ser el triple de perillós. Crec que aquí és on hem de ser cautelosos.

Tornam al tema de l'urgència, les circumstàncies econòmiques. Tot serveix, les circumstàncies econòmiques ho expliquen tot, tot val i resulta que també és culpa nostra aquesta circumstància econòmica, la crisi també -segons la Sra. Marí- és culpa del grup socialista, del Partit Socialista, així ho ha dit, és culpa seva.

Crec que hi ha fórmules per mirar de sortir de la crisi econòmica sense que sigui necessari i imprescindible continuar incidint que s'ha d'utilitzar el sòl protegit, el sòl rústic per edificar i per buscar interessos immobiliaris, no és aquesta la solució. Els llocs de feina s'han de buscar, s'han d'aportar, però demostrat està que en el passat govern amb una altra manera de gestionar i amb una altra manera de fer les coses les llistes d'atur baixaven; amb la seva, fins i tot amb aquesta aprovació del decret, porten set mesos i puja l'atur! Què volen fer? Què volen arreglar si ho estan empitjorant, senyores diputades i senyors diputats?

Ens parlen llavors de desregular, diuen desregular que no sap molt bé..., els ajuntaments, Sra. Marí, sap què pot ser desregular?, que segons aquest decret i segons aquesta llei en tràmit, els ajuntaments, cadascun podrà fer allò que li doni la gana en uns terrenys amb les mateixes condicions. És més, cadascú amb terrenys iguals dins el mateix municipi podrà decidir que aquest és urbà i aquest, no. Per què? perquè sí. Això és regular? No, això és desregular. Això és desregular, ni dona seguretat jurídica, senyores diputades i senyors diputats.

Sap què més passa amb la desregulació? Miri, que no hi haurà cap ajuntament que revisi el seu planejament, d'entrada, cap. Per què? Perquè el més fàcil perquè no s'han d'adaptar absolutament a res és anar per la via de les modificacions. Les modificacions serviran per tot, no revisarem res i anirem per aquesta via i podran fer tot allò que els sembli, fins i tot -fins i tot-, per aquesta via de modificacions, saltar-se allò que vostè diu que no s'incompleix, aquest article 33 de les directrius, aquest 10% de límit de creixement, també se'l saltaran.

Per què? Perquè el que han aprovat, saben perfectament que supera notablement les limitacions que marquen aquestes directrius, aquest 10% per a Menorca, el 10% per a Mallorca i per Eivissa i el 12 per a Menorca saltaran enlaire quan comencin a aprovar-se a segons quin nucli.

Miri, Sra. Marí, li ho he dit abans, vostè ha estat més moderada i li diré per què, perquè vostè va parlar d'algunes coses en la seva intervenció que crec que cauen pel seu pes. Ens parlava de coherència jurídica i li he dit allò dels ajuntaments, però parlem també del tema de la Comissió balear de Medi Ambient, dels informes, dels estudis mediambientals.

Diuen i afirmen -i vostè ho va dir en la seva intervenció- que hi havia una acumulació de 800 expedients que s'han de resoldre. Si la millor manera de resoldre l'acumulació de la feina de la Comissió balear de Medi Ambient consisteix en eximir nombrosos projectes de la necessitat d'estudi ambiental i a més a més a la resta aplicar-los, tal com vostè preveuen, el silenci positiu, evidentment quan un no té feina no se li acumula i això és el que vostè busquen, però això pel medi ambient segurament no és la millor opció.

Va dir també en la seva intervenció -avui afortunadament no ho ha repetit- que aquesta és una legislació urbanística i territorial que ha de ser aplicable com toca a totes les illes, que el que havia fet el passat govern era urbanisme i política territorial a la carta.

Jo no puc entendre que ho digui cap diputat del Partit Popular a això, Sra. Marí, però que ho digui vostè encara menys, que ho digui vostè, una diputada d'Eivissa, quan va aprovar-se en aquest parlament en el seu moment una llei de mesures específiques per a Eivissa i Formentera!, que volia dir que a Eivissa i Formentera el que deia la llei significava tot el contrari del que passava per Mallorca i per Menorca, i vostè ve a dir que ha de ser la llei per a tots!

És que no té ni cap ni peus, Sra. Diputada, no té ni cap ni peus, la seva política territorial és la de sempre: erràtica, interessada i que, evidentment, no busca l'interès general, no el busca, van a qüestions purament concretes.

Sincerament desitjable seria que al marge que s'aprovi o no aquesta moció -que crec que podem donar per suposat per la intervenció que no s'aprovarà- el futur del nostre territori no acabi aquí com a possibilitat de consens i, de veritat, els demanam que si hi ha d'haver una llei de sòl, posem-nos a parlar, però tenguin molt clar una cosa: si hem de parlar d'una llei de sòl, haurem de parlar de modificar i rectificar coses que figuren a aquest decret, haurem de retocar aquesta llei en tràmit. Per això els demanàvem que retirassin aquesta proposta i parlàssim seriosament i a partir de demà de territori a aquestes illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned.

Senyores diputades i senyors diputats... esperarem que el Sr. Boned s'assegui. Passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 33 en contra; cap abstenció, per la qual cosa la Moció 1589/12 queda rebutjada.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 1392/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral.

En primer lloc debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 1392/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral. Té la paraula la Sra. Joana Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, duim a debat avui aquí un tema que creim que és vertaderament el principal problema dels ciutadans d'aquestes illes i també de tot el país.

Va lligat al vertader i a l'autèntic problema social i econòmic que tenim tots, que és el de l'atur, i com poder front a aquesta lacra tan dura que evidentment llastra no només tot el que suposa la cohesió social, totes les oportunitats de creixement personal i també tot el que suposa per a la nostra economia i les seves oportunitats de creixement.

Per tant, aquesta reforma laboral impulsada pel Govern de l'Estat té uns efectes obligats a totes les comunitats autònomes i té uns efectes directes amb les expectatives de tots i cadascun dels treballadors dels que avui fan feina, de les persones aturades, de les persones que han esgotat les prestacions, dels nostres joves.

Per això mateix intentarem articular aquest debat en aquest sentit de dir com aquestes mesures contingudes en la reforma laboral que el Partit Popular presentar i proposa en l'àmbit estatal són capaces de fer front com a instrument a dos reptes molt grans i que estic convençuda que són coincidents: lluitar contra l'atur i en segon lloc, com més fer més forta i més sòlid el creixement econòmic a la nostra comunitat i al nostre país.

Aquest objectiu els en assenyalava avui el vicepresident d'Economia aquí en seu parlamentària: volem una economia, un creixement econòmic més sòlid i més fort. A partir d'aquí aquesta reforma laboral, com fa front a aquests dos problemes?, no podem oblidar que s'haurà d'ajustar... aquesta reforma laboral se situa damunt una situació laboral vertaderament complexa i complicada, amb unes taxes d'atur, amb un nombre de persones aturades elevadíssim, amb fites històriques mes a mes en relació al mes del qual parlam, 98.392 persones aturades aquest mes de febrer a les nostres illes que suposa increment en relació al mes de febrer de l'any passat.

Per tant, pel nombre d'aturats, per la destrucció d'ocupació que encara vivim mes rere mes, per allò que fa referència al nombre de persones aturades que ja no cobren cap prestació atesa la llargària d'aquesta crisi, però també per altres dades com és l'existència ja en el nostre país de la taxa de treballadors pobres, els que cobren menys del salari mínim, i que arriba a ser un 25% dels contractes a temps parcial al nostre país. Unes dades vertaderament molt dures que ens marquen i ens diuen de precarietat i per tant en aquest moment ja de desregulació.

Per tant, davant aquesta situació aquesta reforma laboral que molts hem qualificat d'injusta, imposada, desproporcionada i ineficaç i li asseguro que no són objectius en la, sinó vertaderament dades objectives que intentarem anar-los demostrant.

Si d'aquesta reforma laboral ja se'ns diu directament que no crearà ocupació a curt termini, que no tindrà efectes visuals a curt termini i que a més a més poc per a la desregulació que suposa per l'increment per la precarietat, l'exclusió social, la temporalitat i la baixada de salaris i de formació que suposa aquesta reforma, creim que difícilment ajudarà a construir una economia més sòlida i més forta, perquè precisament les característiques del nostre país són ja molt precàries com hem vist, de molt baix salari com ja hem vist i per tant, amb unes elevades taxes d'atur a tots els nivells.

Per tant, aquesta reforma laboral si no ajuda a crear ocupació ni tampoc no ajuda a sortir-ne, en el sentit de reforçar la formació i ajudar a la consolidació de la nostra feina, vertaderament els demanam per què aquests continguts tan durs, per què aquests continguts tan durs que sembla -i això és el que preocupa- més pensada per acontentar els mercats que no per donar expectatives de millora, d'esperança, de ganes de lluita a la nostra realitat ciutadana.

Evidentment en aquest sentit és per l'únic que sorprèn la duresa d'aquestes mesures; duresa que fins i tot romp amb compromisos electorals del mateix Partit Popular, quan el Sr. Rajoy ens deia que no abaratiria l'acomiadament i vertaderament aquesta reforma laboral suposa un radical abaratiment de l'acomiadament o quan el Sr. Bauzá, també al programa electoral, ens assenyalava i ens prometia uns serveis

públics d'ocupació, serveis públics d'ocupació eficaços, moderns que treballessin en la intermediació i avui, el que trobam és senzillament tot el contrari, la privatització d'aquests serveis públics d'ocupació com a subsidiaris de les empreses de treball temporal.

Per què aquesta reforma -assenyalam- que és tan injusta i desproporcionada, igual que ineficaç perquè apuntala el poder empresarial d'una manera exagerada precaritzant totes les condicions de feina i la vulneració dels drets dels treballadors.

Deim d'eradicar l'abaratiment de l'acomiadament perquè la pràctica passa dels 45 als 20 dies, ja que es presumeix que tots els acomiadaments són procedents excepte si el jutge diu el contrari, un poder empresarial per modificar unilateralment la quantia dels salaris, les funcions, els horaris dels treballadors quan existeixen -en èpoques de crisi és fàcil- provades raons econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció. I a més a més les baixades es poden produir de manera individualitzada, a un grup o a tota la plantilla, i si no hi està d'acord, acomiadament amb 20 dies.

Període de prova d'un any per al nou contracte indefinit per a autònoms i empreses de més de 50 treballadors. Cost d'acomiadament, zero, zero euros. No és açò una radical rebaixa del preu d'acomiadament? Tot el contrari del que ens deien; eliminació de l'autorització administrativa per als zeros.

Però, a més, serà l'empresari que decideixi si admet o no un treballador que el jutge assenyali que és subjecte d'un acomiadament improcedent. No era obligat allò que no es pot acomiadar sense una causa justa, en el nostre país? També açò ho tiren enrere.

Però la precarietat, evidentment, arriba a tots els nivells, a tot el que són contractes a temps parcial. Aquí la precarització ja arriba al màxim al possibilitar que aquests contractes a temps parcial puguin realitzar hores extraordinàries amb la reducció dels controls davant la Inspecció de Treball. Contractes de mitja jornada, a temps complet d'hores, a preu de saldo. Aquesta és la realitat que volem?

Però anam més enllà. Continuem en aquest sentit rebaixant la capacitat de fer créixer la nostra economia ajudant que vertaderament la formació sigui un repte a guanyar, i resulta que en aquesta reforma laboral es rebaixen els continguts de la formació. La formació, el contracte de formació, sobretot a una comunitat autònoma com la nostra, en què la lluita pel fracàs escolar i l'aposta per la millora de la competitivitat de la nostra economia havien de ser un repte obligat, què ens trobam?: que ja no és obligatori que el treballador compti amb la certificació d'ESO quan se'l contracta amb un contracte de formació, que poden estar tres anys, i la formació a què se l'obliga ni tan sols no és obligatori que sigui certificada, que un treballador es pot passar mitja vida encadenant contractes de formació més barats i al final, als trenta anys, no tenguim ni tan sols una certificació formativa en acabar el contracte.

És aquest el país que volem construir? És aquesta l'economia forta?, una economia de precarietat més total i absoluta, de baixos salaris i de baixa formació.

Per tant en aquest sentit creim que seria just que aquesta reforma, en aquest moment en tràmit parlamentari, fos capaç i fos objecte de molt més amples acords. Aquí, aquesta moció, abans que es prengués en consideració, demanam la seva retirada, que es pacti, que es retorni al diàleg social en un moment, repetim, en què és clau crear ocupació i alhora crear una economia que vertaderament sigui més forta. Si açò no es corregeix en l'àmbit d'aquesta reforma laboral, vertaderament les paraules del conseller i les voluntats d'aquest govern ens diuen que no, que anam absolutament cap enrere, que la formació no té la més mínima importància, i que l'únic que es demana és tornar a competir baixant costos, i en aquests cas el que són els pagans una altra vegada més són els treballadors.

Continuarem competint com a economia tercermundista a partir de la rebaixa dels costos laborals, i vertaderament aquest no hauria de ser el país que pretenem aconseguir. Dinamitar les esperances i les il·lusions col·lectives de moltes generacions; uns que queden aquí sense gaires alternatives, i altres que se n'han d'anar perquè no troben aquí les oportunitats de créixer amb un mínim de dignitat.

Per tant demanam que per tots, sí per tots, siguem capaços a nivell estatal que es retiri aquesta proposta i fóssim capaços d'arribar a acords i esmenes necessaris per complir els dos objectius que tots hem dit que volem i que vertaderament aquesta reforma, dubt no, estam convençuts que no ho aconseguirà.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. El mes d'octubre el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa va presentar una proposició no de llei que justificava tota una sèrie de mesures recaptadores més justes i per lluitar també contra el frau fiscal. El parlamentari del PP Sr. Mercadal va considerar una bogeria voler recaptar més impostos, i tot el Grup Parlamentari Popular li va fer mamballetes. Doncs ara, que sembla que ja tenen l'autorització de Madrid per poder recaptar més impostos, sembla que el primer que ha de fer un govern que està disposat a revisar tot el tema de fiscalització és saber qui no està contribuint, vull dir qui fa frau fiscal, i quines mesures es poden millorar per contribuir els que més tenen perquè més contribueixin.

Però nosaltres sabem que el problema de l'economia de l'estat, l'economia de la nostra comunitat autònoma, no és l'acomiadament dels treballadors ni tampoc no és el tipus de contracte laboral. Mirin, segons els tècnics del Ministeri d'Economia espanyol el frau fiscal a l'Estat espanyol és de 40.000 milions d'euros anuals, un de cada quatre euros que mou l'economia espanyola no paga a l'hisenda pública. Les SICAV s'assenyalen com el principal instrument per defraudar l'hisenda pública. El Banc d'Espanya fa tres anys reconeixia que els bancs espanyols realitzen activitats bancàries a paradisos fiscals. Actualment, ja a la memòria de l'any passat i a la memòria actual, els bancs -Banco Santander i altres bancs- reconeixen a les seves pròpies memòries que estan realitzant activitats bancàries en els fraus fiscals. No caldria un reial decret contra això?, un reial decret d'urgència?, perquè els reials decrets són via urgència.

No caldria un reial decret contra això? Exposant o practicant algunes mesures: reformar el delictes fiscal, que les SICAV no haguessin de tributar un 1% sinó un 30%, que és el que fan altres empreses, no reconèixer personalitat jurídica a les societats constituïdes a paradisos fiscals, establir gravàmens específics sobre moviments de fons a paradisos fiscals. D'aquestes, cap mesura, el Govern central no fa cap mesura en aquest sentit, perquè, insistim, el problema de l'economia no són ni l'acomiadament ni els salaris.

El problema que tenen Europa i l'estat espanyol és que cada vegada hi ha més economia especulativa enfront d'economia productiva. Els beneficis del capital s'han anat desplaçant de la producció, dels comerços de béns i de consum a les taxacions financeres. L'any 2010 l'economia especulativa financera era set vegades superior a l'economia productiva. Això sí que genera desocupació, això sí que genera manca de llocs de feina. I a més es traslladen les fàbriques i els espais productius a països on els treballadors no tenen pràcticament o tenen pocs drets coneguts i la mà d'obra és molt barata.

Quines mesures he fet el Govern central per mirar de reactivar, de redreçar aquesta situació? No caldria un decret en aquest sentit?, un decret d'urgència com són els reials decrets? Cap mesura no es coneix en aquest sentit; per exemple establir que una part dels beneficis obtinguts per les grans empreses s'hagin d'invertir en el territori on s'obtinguin aquests beneficis, i no per exemple en el Carib, on han anat molts dels beneficis obtinguts en aquesta terra; o obligar els bancs que cada 10 euros que inverteixin en economia especulativa estiguin obligats a invertir-se en una economia productiva. Això són mesures d'urgència que s'han de fer per a situacions d'aquestes "daixones". Doncs d'això tampoc no tenim cap reial decret ni se sap de cap mesura.

On es fa un decret d'urgència?, on es fa un decret d'urgència, ja que vostè m'ho demana? En el reial decret directament als treballadors, d'aquesta cadena els més vulnerables, els treballadors. És l'acomiadament un problema en el nostre estat? Doncs sembla que no, perquè quan teníem..., ni la contractació; quan teníem una economia expansiva teníem la quota més alta de contractació de tota Europa; quan estam en una situació d'economia de crisi tenim l'atur més alt de tota Europa. Doncs sembla que les nostres formes d'acomiadar i de contractar treballadors s'adapten perfectament a l'economia. No

és aquest el problema, no és l'acomiadament ni són les formes de contracte.

Perquè no ens hem d'enganyar: aquest decret llei no vol, no incideix sobre l'economia i no incideix sobre la contractació. A més ho va dir el Sr. Rajoy, ja no ho deim nosaltres, ho va dir el Sr. Rajoy: "*A corto plazo no creará puestos de trabajo*". Quan es crearan aquests llocs de feina?, aquests llocs de feina es crearan quan s'hagi aconseguit activar l'economia, i després ja es tindrà la reforma laboral que sempre la dreta ha volgut: acomiadament barat i salaris barats, i un mercat flexible importantíssim. Per la Partit Popular es pot flexibilitzar tot manco el dèficit públic de les comunitats autònomes, això no es pot flexibilitzar. Allò altre, el Sr. Vicepresident avui ha dit que tot és possible flexibilitzar-ho.

A més aquest reial decret ja ha generat acomiadaments. A Catalunya el 70% dels ERO des que s'ha publicat aquest reial decret han pujat, el 70% en 25 dies, vull dir que ja s'estan realitzant acomiadaments.

Per tant la pregunta que vostè es formulava, Sra. Barceló, jo crec que és la pregunta que ens formulam tots, en quin marc es mou aquesta reforma laboral?, i nosaltres ho tenim claríssim: en la necessitat de reduir els drets dels treballadors i d'afeblir els sindicats; és en aquest marc. Europa és el lloc del món en què els treballadors i les treballadores tenen més drets; és per tant Europa que s'ha de castigar. Àfrica, Amèrica i Àsia no es poden veure amb Europa. El model on es va..., la dreta és el model americà, és el model de l'individualisme; tu com a individu has de procurar aconseguir totes les teves necessitats i has de ser previsor; si no ets previsor i no ets capaç de cobrir totes les necessitats és un problema teu. El model europeu és: contribuïm tots a unes necessitats comunes, i quan haguem de cobrir aquestes necessitats tendrem els serveis i tendrem... Doncs això, el model de la dreta, de la dreta europea perquè a vegades citen Europa com si fos una cosa al marge del món, en aquests moments a Europa està governant la dreta, va cap a aquest model.

I és aquí on s'ha de situar aquesta reforma, aquesta reforma que és modificar el model social i el model econòmic europeu.

Els diputats i les diputades del PP, a tertúlies hem escoltat arguments a favor d'aquesta reforma laboral. Diuen que és una mesura que ens acosta a Europa, on hi ha molta flexibilitat per a les contractacions i per a l'acomiadament. Doncs també demanarem que s'apliquin reials decrets per cobrir les necessitats bàsiques de la població. Tenim una Europa on efectivament hi ha molta flexibilitat a l'acomiadament i molta flexibilitat a la contractació, però la majoria de ciutadans tenen una renda mínima garantida. Doncs facin un reial decret i també ens adaptarem a Europa en aquest sentit, perquè si un ciutadà té una renda mínima garantida per cobrir les seves necessitats bàsiques, el tema de l'atur no el preocupa tant. En aquest moment a Alemanya, aquests que vostès sempre posen de model i els anima tant, a Alemanya en aquest moment si hi va un immigrant de la comunitat europea té dret a rebre una ajuda econòmica de 390 euros, el mateix dia que arriba la pot sol·licitar, que ha entrar pel que eren abans les fronteres. En aquest moment la Sra. Merkel es planteja que en lloc del primer dia sigui el tercer mes, i això ja té resposta social i no només de

l'esquerra. Doncs també comparem-nos amb Europa en tots els altres sentits.

La protecció del treball és una herència franquista! Això ho va dir la Sra. Aguirre i ho han utilitzat diverses persones del Partit Popular. Els haurem de recordar que la lliure sindicació, els sindicats lliures, el dret a la negociació col·lectiva, el dret a la vaga, el dret a la reunió en el lloc de feina, el dret al descans, són posteriors al franquisme amb l'Estatut dels Treballadors, posterior a la Constitució Espanyola. I d'aquest estatut dels treballadors, de forma unilateral, es canvien 27 articles amb aquest decret llei o amb aquest reial decret, 27 articles de forma absolutament unilateral. Diran també que ho han negociat i diran que hi ha 32 o 35 reunions tècniques, perquè aquí també ja sabem el que significa negociar per al Partit Popular: et citen, et diuen el que pensen, et diuen el que creuen que és, i si hi estàs d'acord fantàstic i, si no, aquí s'acaba la negociació. Ho tenim amb el Pla 20 d'Ib-salut, ho tenim també amb el tema d'educació, que no sabem exactament, després de la presentació, com es canalitzarà aquest consens.

Vostè, Sra. Barceló, a la seva exposició ha explicat tot un seguit de punts concrets que suposen un retrocés: generalitzar l'abaratiment de l'acomiadament obre una rebaixa general dels sous sense necessitat d'acord, crear nous contractes amb bonificacions que permeten l'acomiadament gratuït, suprimir l'autorització laboral per valorar l'ERE, vull dir que l'administració no ho podrà fer. I en podríem dir d'altres: facilita l'acomiadament si l'empresa veu disminuït els seus ingressos, no si té pèrdues, si veus disminuïts els seus ingressos, la qual cosa vol dir moltes empreses durant molts d'anys; amplia el contracte de formació fins als 30 anys; exposen canviar totes les condicions de feina per raons de competitivitat: els salaris, el territori, els horaris, les vacances...; diferencia entre els treballadors segons el nombre de treballadors de l'empresa, més de 50 o manco de 50; canvia temes de maternitat que s'havien aconseguit; perjudica les petites empreses enfront de les grans empreses; diferencia entre els treballadors que cobren prestació per desocupació i els que no la cobren: el que cobren prestació per desocupació tendran més possibilitats de trobar feina que els que ja no la cobren...

Per tant nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei que demana el que és de sentit comú a la democràcia, que es negociï amb els sindicats.

Perquè a més és una desautorització en tota regla, i a més ho diu el col·lectiu d'inspectors de treball: és injusta, és ineficax i és imposada. Ho diu també el col·lectiu d'advocats laboralistes, diuen concretament: "*No favorece el despido, lo incita*". I a més a més ho diu el mateix ministre, el ministre diu: "*Es una reforma agresiva*", i els puc garantir que no és una reforma agressiva per als grans empresaris sinó per als treballadors i les treballadores. Per això nosaltres votarem a favor de la proposició no de llei i donarem suport a la vaga de dia 29 de març.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, una altra setmana, un altre dimarts assistim a la manca d'idees de l'oposició, liderada pel Partit Socialista, un partit socialista que ha fet una exposició de crítica i ni una sola proposta, ni una.

Allò del PSM-Iniciativaverds jo ja no sé com qualificar-ho. No entraré a contestar perquè jo crec que aquesta proposició no de llei, si no vaig equivocada, anava sobre reforma laboral. Però jo no tenc cap problema per dir-li quin va ser el partit que va imposar el gravamen de les SICAV, que va ser el Partit Socialista; ni tenc cap problema per dir quin ha estat el partit que ha acabat amb els privilegis de la classe bancària, que ha estat el Partit Popular. Però això és que és tema d'una altra proposició no de llei.

(Remor de veus)

Ja ho sabíem, ja ho sabíem, que el partit que va deixar al carrer més de 5 milions d'espanyols, que va donar l'esquena a treballadors i empresaris quan estava passant la crisi més greu de la història, que davant la destrucció de 2.700.000 llocs de feina va romandre impassible, ja ho sabíem, que no tenien idees noves, i ho sabíem nosaltres i ho sabien els milions de ciutadans que van votar per un govern d'idees renovades per damunt d'un que estava cansat i acabat.

Però el que és greu, senyores i senyors diputats...

(Petit aldarull)

...és que ni treballen ni deixen treballar. El que és greu és quina oposició estan fent. El que és greu és que en lloc d'entonar el *mea culpa*, en lloc de tenir una mica d'humilitat, en lloc de deixar que altres intentin tenir èxit aquí on vostès van fracassar, vostès es dediquin a posar pals a les rodes, perquè estan més pendents de l'agitació social, de les mobilitzacions i que la vaga de dia 29 sigui un èxit, que de venir aquí amb els deures fets i amb propostes i mesures constructives. Vostès no volen construir res.

El Partit Popular mai no ha donat suport a cap vaga general, a una vaga general que ens costarà 1.000 milions d'euros! Què pretenen?, paralytizar el país? Ja ho van fer, eh?, en vuit anys de govern socialista el país ha quedat més que paralytizat. Vostès van instaurar el lliure acomiadament.

(Petit aldarull)

Sí, els que ara critiquen aquesta reforma perquè diuen que condueix a l'acomiadament s'obliden que la rigidesa que hi havia en el mercat laboral va ser la que va provocar que quan la situació es va tòrcer les empreses optassin per l'única via que els deixaven una legislació i un govern amb por de les reformes, els ERO. Els afectats pels ERO el 2008 van créixer en un 153,6%; el 2009 es van quadruplicar; el 2010 300.300 treballadors es van veure afectats; i el 2011 es van autoritzar 21.107 nous expedients. I vénen aquí a parlar d'acomiadaments?, de drets dels treballadors? Durant tota la legislatura no vam veure cap mesura per acabar amb l'atur, i ara que estan a l'oposició continuam sense veure'n cap.

Des del Partit Popular no entrarem al seu joc de la confrontació. Aquest govern ha posat el rumb fix i alçat les veles per navegar cap a la recuperació econòmica. Ningú no ha dit que la travessia seria fàcil, sens dubte el vent no sempre bufarà al nostre favor, no és una travessa ràpida, però no baixarem la nostra velocitat tot i que vostès vulguin crear un temporal des de la seva vorera. No han volgut pujar a aquest vaixell i aquest vaixell ja no els espera.

Véuen aquí i presenten una PNL idèntica a la interpel·lació de fa un mes o a la moció de fa dues setmanes, i a les mateixes crítiques rebran les mateixes respostes. Perquè vostès critiquen que aquest govern no dóna respostes, el que passa és que tal vegada no els dóna les que els agradaria escoltar. Jo avui també ho podria fer igual, podria repetir el que vaig dir fa quinze dies o podem agafar el *Diari de Sessions* i ho podem llegir. Però el que passa és que al Grup Popular ens agrada venir aquí amb els deures fets i jo avui els donaré nous arguments que complementen els que ja els vaig donar en el seu dia.

Què té de bo la reforma laboral? La formació. Aquesta reforma aposta per la formació contínua com a dret del treballador, vint hores de formació a l'any a càrrec de l'empresari. El nou contracte de formació permet un increment del sou en el segon i tercer any, a més de facilitar la mobilitat funcional. Es dóna tanta importància a la formació i que aquesta s'apliqui de manera immediata, que mentre no es desenvolupi de manera reglamentària les empreses podran finançar el cost amb bonificacions a la seguretat social. Es reconeix el dret a la formació contínua dels treballadors a distància. Per primera vegada els treballadors tenen un compte de formació associat al número d'afiliació de la seguretat social.

Drets dels treballadors. Si les vacances dels treballadors coincideixen amb una incapacitat temporal s'augmenta el ventall de possibilitats que els permetran gaudir-les un cop acabada la contingència. En cas de mobilitat geogràfica es podran pactar prioritats de permanència a favor de determinats col·lectius, persones amb càrregues familiars, majors o discapacitats. El treball a distància permet l'alternança a domicili i al centre de treball, abans havia de ser tot a una cosa o a l'altra. Es reconeix una nova forma de treball, el teletreball.

En la prestació de l'atur un treballador que vulgui muntar una empresa abans rebia un màxim del 20% de l'impost que quedava pendent, ara rebrà un màxim del 60 i un cent per cent si és jove, fins a trenta anys, o dona, fins a trenta-cinc. Es torna a posar en marxa la prohibició d'enllaçar contractes temporals. La Sra. Santiago parlava d'enllaçament de contractes, crec que s'ha equivocat. Qui va llevar la prohibició d'enllaçar contractes

temporals per a joves va ser el Sr. ZP, que condemnava els joves a un contracte en precari permanent, seguin l'exemple del seu líder, el Sr. González, que va ser el creador dels contractes fems.

Flexibilitat a les empreses a fi que l'acomiadament sigui la darrera sortida. Es canvia el sistema de classificació professional, es passa de la categoria al grup, la qual cosa permet flexibilitzar el treball intern a l'empresa i que els treballadors es moguin on més falta fan, dins les mateixes aptituds professionals. Es permet pactar entre empresa i treballador una millor distribució de la jornada per poder adaptar-la a les puntes de treball, respectant sempre el descans diari i setmanal. Es dinamitza una negociació col·lectiva que venia dels anys vuitanta.

Mirin, senyors de l'oposició, les empreses han canviat, l'economia internacional ha canviat. Aquí els únics que no han canviat són vostès. L'administració pública havia de permetre uns canvis que ens situïn a l'alçada dels principals països europeus, és millor adaptar-se, donar mecanismes perquè l'empresa pugui sobreviure que no veure's impossibilitada de reaccionar davant la rigidesa del mercat i veure's obligada a tancar.

La disposició transitòria sisena, a més, permet adaptar una normativa a la realitat espanyola, on abunden les petites empreses, ja que elimina el requisit que només les empreses de més de cent treballadors puguin acollir-se a un programa de foment de treballadors que permet que els treballadors que rebin formació puguin ser substituïts de manera temporal per treballadors desocupats. I tot això, a més de les mesures per als col·lectius més febles, que ja vaig explicar; la lluita contra el frau, contra l'economia submergida. Tot això ho diu el decret de reforma laboral. Està escrit i és públic, tan sols ho han de llegir, tan sols s'ho han d'estudiar.

Vostès vénen aquí amb tot un seguit d'arguments preconcebuts responen a l'estratègia de crear confusió i alarma. Parlen de l'acomiadament dels vint dies quan abans d'aquesta reforma ja es contemplava en vint dies, acomiadaments individuals o col·lectius, sempre que hi hagués modificacions en les condicions de treball per causes econòmiques o tècniques. El que canvia ara és que s'afegeix que aquesta pèrdua ha de ser persistent, és a dir, la disminució s'ha de produir durant tres trimestres consecutius, cosa que abans es deixava a discreció de l'autoritat laboral que podia considerar tres trimestres o menys. Ara es guanya en objectivitat, sense disminuir cap dret.

És evident que en èpoques de crisi normalment l'acomiadament té una causa econòmica i es pot veure que en els darrers anys els acomiadaments no eren a 45 dies, eren a 20. Diuen que la reforma baixa els sous. Aquí els únics que varen baixar els sous dels funcionaris de tot l'Estat sense preavis varen ser vostès, senyors del PSOE. Qualsevol modificació de les condicions laborals implica, segons la reforma, una negociació amb els representants dels treballadors. Diuen que es permetrà l'acomiadament durant un any, mentida. Mentida. Parlam d'una contractació indefinida amb un període de prova. De fet, abans es podia fer un contracte a temps parcial d'un any i després acomiadar igualment, la diferència és que ara si passa aquest període de prova el treballador es quedarà fix, i abans no.

El personal laboral del sector públic és fals que abans estigués blindat, i molta és la jurisprudència en aquest sentit, acceptant acomiadaments tant a empreses públiques com a personal laboral de l'administració. El que fa aquesta reforma és posar ordre i clarificar tota la jurisprudència que hi havia en aquest sentit.

Parlen de la negociació col·lectiva, ja els he dit que per a nosaltres la modernització d'aquesta és indispensable per evitar els ERO. En qualsevol cas, vostès saben perfectament que en cap cas no es renúncia als convenis sectorials, estatals i autonòmics i que necessita la conformitat i l'acord dels representants dels treballadors. Quant als ERO, crec que les xifres que he donat al principi parlem per si mateixes, només dir-los que les causes per convocar un ERO són les mateixes d'abans i que també hi ha d'haver un període de consultes i negociacions. No es perd cap dret, en cas de desacord es pot dur davant els tribunals, just com abans.

Tot i això ens proposen que presentem un projecte de llei alternatiu, jo només els animaria que fessin un esforç, que lleixin bé el que ja hi ha i, en qualsevol cas, presentin les esmenes que considerin oportunes, però no facin més brindis al sol, per això es tramita com a projecte de llei, com la darrera reforma laboral de ZP que no va acceptar cap de les més de 70 esmenes que va presentar el Partit Popular al Congrés dels Diputats.

Per acabar, només dir-los que s'han equivocat d'estratègia. Vostès, vostès no poden venir aquí a donar lliçons de política laboral. Vostès són el mateix partit acusat de subvencionar jubilacions a 68 empreses andaluses amb més de 180 jubilacions considerades irregulars, amb més de 880 subvencions a empreses atorgades de manera irregular i doblers que havien d'anar a pal·liar la crisi empresarial i varen subvencionar festes privades. Vostès no poden donar lliçons. Vostès són els que parlen d'acomiadaments a Ferraz o que retarden els pagaments de les nòmines als seus treballadors de la Fundación Ideas. Vostès no poden donar lliçons i vostès s'han equivocat d'estratègia. Ara no és moment de fer política de partit, ara no és moment dels tòpics, la dreta dels rics, l'esquerra dels febles, tots els empresaris són dolents, tots els treballadors són bons. El moment és massa greu per aquestes afirmacions tan simples. Ara és l'hora d'alinear objectius, tots, treballadors i empresaris, agents socials i classe política. Durant la tramitació de la llei és el moment d'aportar les idees constructives, el debat en vistes al futur, a l'interès general. Però el que no farà aquest govern del Partit Popular és aturar el vaixell perquè vostès hi puguin pujar quan es decideixen, hi ha més de 5 milions de persones que no els poden esperar. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El que crec que no té ni la més mínima capacitat avui d'aixecar la veu aquí és un govern que enganya la gent i per això arriba al poder. Ens ho varen dir i ho varen dir, crearem ocupació amb la seva sola presència. No ho han fet. No ho han fet, al contrari, des que vostès asseuen aquí, en aquest àmbit del Govern a les Illes Balears, des del mes d'agost es destrueixen 2.000 llocs de feina cada mes. Aquesta és una herència seva. Però no només és açò, sinó que el més mínim compromís de lluita per aconseguir canviar les coses. Quin és el compromís del Govern del Sr. Bauzá amb aquests pressuposts per ajudar a crear ocupació? Recursos propis, zero euros. Açò és el seu compromís, açò és el seu compromís.

Amb vostès creix l'atur, es destrueix ocupació i no hi ha el més mínim compromís per tirar endavant qualsevol resposta per ajudar a la gent. Varen enganyar els ciutadans, varen enganyar els ciutadans...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

... quan deien que la principal preocupació seria l'atur, i no ho ha estat. Sí, perquè el creixen, però no ho ha estat, i ho crec veritablement, i aquí en parlarem les vegades que faci falta, perquè l'atur, la manca de feina i la manca d'oportunitats de la gent és el principal problema que té aquesta terra. Per això, en continuarem parlant sessió plenària a sessió plenària, i veurem veritablement les mesures que vostès es plantegen cap on ens duen.

Repetim, les dades són claríssimes des que vostès hi són. La seva manca de compromís és més evident que mai i, per tant, en aquest sentit quan des d'altres àmbits s'ha intentat batallar a les totes, que vostès vinguin aquí a fer la intervenció que avui han fet veritablement en política té -repetesc- una situació i una actitud veritablement desastrosa. I ho lament profundament. Ho lament profundament.

Què els diran a les persones aturades que hi ha avui a les nostres illes? Què els podran dir? Que aquesta reforma laboral redueix les expectatives que tenen d'entrar en el mercat laboral? Que la formació... i li recordaré que la formació que planteja aquesta reforma laboral precisament rebaixa els continguts formatius, qualsevol persona fins a trenta anys podrà encadenar contractes de formació a un cost, evidentment, empresarial més barat i acabarà en els trenta anys sense cap formació certificada. Això és la formació que farà avançar aquest país, cap certificació fins els trenta anys. Però, és més, contractes temporals al marge de qualsevol control de la inspecció de treball. Poden fer hores extraordinàries. Això són els nous contractes, els minis treballs que a Alemanya s'imposen, aquí de manera camuflada, però és el mateix. Contractes de 600 euros a mitja jornada, però amb 38 hores de feina. Aquesta és la

seva gran aportació a aquest mercat laboral. I, evidentment, rebaixa de salaris. On anam amb una economia que el vicepresident diu que vol forta, on anam amb més precarietat que mai? Amb més precarietat que mai perquè durant un any el cost d'acomiadament és zero. Li agradi o no li agradi a la portaveu del Partit Popular. El cost d'acomiadament és zero. I a la resta el cost d'acomiadament es rebaixa d'una manera substancial sense les més mínimes garanties per als treballadors.

Açò és el que fonamentalment aquesta reforma planteja, una reforma que, a més, quan es fonamenta en una economia de baixa formació, de baixa competitivitat encara la situació pot i serà pitjor, i les empreses d'aquestes illes continuaran competint no per innovar, no per valor afegit continuaran competint per la rebaixa dels costos salarials, continuaran competint, atacant i rebaixant les oportunitats dels treballadors. Aquesta és la realitat que veritablement volen, competir a partir de l'esforç del treballadors, incrementant les desigualtats entre uns i altres, deixant a la gent sense les oportunitats de ni tan sols tenir prestacions. Els aturats sense prestacions que tenim en aquest moment, 53.000 a les nostres illes, són els darrers que tendran oportunitat de ser contractats amb la seva reforma, perquè la gent que no cobra prestacions encara se la condemna a ser la darrera de la cua a l'hora de ser contractada.

Una societat més pobra per a molts, per a la majoria, perquè uns altres puguin muntar l'economia damunt els baixos salaris, l'alta precarietat i la baixa formació. No és açò el futur que volem, i aquesta és la reforma que vostès imposen i no estam d'acord, no estam d'acord que en aquest país per créixer uns molts altres renunciïn a un sou digne. Li he dit una xifra duríssima. El 25% dels contractes a temps parcial, en el nostre país, està sota el llindar de la pobresa, gent que té feina. Imagini's la gent que ni tan sols té aquesta oportunitat.

Senyors, veritablement nosaltres continuarem parlant de treball, d'ocupació i d'atur, mes rere mes, i vostès mes rere més l'excuses que tenien, d'ara vendrà la reforma laboral i ho aclarirem, ara vendran més coses i ho aclarirem, des de fa vuit mesos, mes rere mes, són excuses per a una situació que cada dia és pitjor per a molta gent. Aquest és el principal problema dels ciutadans i en continuarem parlant, li agradi o no li agradi al Partit Popular. Només faltaria.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

23 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció, per la qual cosa la Proposició no de llei RGE núm. 1392/12 queda rebutjada.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 566/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de la contractació i salaris en l'hoteleria.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 566/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora de la contractació i dels salaris en l'hostaleria. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Desde luego no voy a introducir mi intervención con una descripción de la importancia del turismo para nuestra comunidad autónoma porque es algo más que notorio, y más si hay cifras y porcentajes todos somos conscientes de que el principal negocio de este nuestro pequeño país es el turismo y que de una u otra manera la inmensa mayoría de nuestros ciudadanos viven directa o indirectamente al ritmo que marcan las temporadas turísticas y sus resultados.

Tampoco emplearé mucho tiempo en recordar que vivimos una situación económica que damos en llamar crisis, aunque en mi opinión sería más apropiado dejar ya de hablar de crisis para hablar ya claramente de depresión, pues la crisis con las últimas medidas tomadas por el poder político, desde los recientes cambios de gobierno, se está transformando en una depresión a la que no se le ve la puerta de salida, me refiero, naturalmente, a las políticas de ajuste impulsadas desde la derecha europea, aplaudidas con seguidismo por los gobiernos de derechas e impuestas a los gobiernos heterodoxos, políticas que traen consigo el rescate de varios países, ninguno de los cuales ha visto mejorada su situación tras el rescate; políticas de ajuste puro y duro dirigidas por los partidos de la derecha clásico europea a los que se les ha unido un nuevo partido en alza, Goldman Sachs, que ya controla tres instituciones, por los señores Monti, Draghi i Papademos, y aquí en España tenemos un catecúmeno con el Sr. De Guindos.

Políticas estas que están fracasando, tanto es así que ni un sólo de los países sometidos a lo que se ha dado en llamar política de austeridad o en caso más extremos de rescates, ni uno sólo ha podido salir adelante. Antes al contrario, se han ido hundiendo cada vez más. Si bien la austeridad sí que puede ser un componente de la política económica en cuanto que la correcta administración del dinero público exige evitar que se dilapide en gastos, inversiones innecesarias, no es menos cierto que cuando una política convierte el ajuste en el único objetivo lo que consigue es deprimir la actividad económica. Díganme si no un país en que las políticas de ajuste hayan servido para algo, más allá de lo que es la propia racionalización del sector público. Ni uno.

Por otra parte, los países que han adoptado medidas anticíclicas como Japón o Estados Unidos, o a un nivel más reducido Islandia, no sólo han conseguido eludir la crisis sino que los dos primeros están liderando la recuperación de la economía mundial y su deuda es estratosférica, comparada con la europea. Japón va al 220% de su PIB y Estados Unidos a un 100% de su PIB, y no digamos estratosférica con relación a la española que está por debajo de la media europea. Y es que la ortodoxia liberal ha encontrado en la crisis un aliado perfecto para destrozar los avances de muchos años, para recortar

derechos y conquistas sociales. La ortodoxia liberal ha descubierto que no hay nada mejor que una política del miedo para debilitar la resistencia social a su avance. La ortodoxia liberal aprovecha situaciones críticas promulgadas por su mismo mal funcionamiento para plantear la inevitabilidad de las reformas regresivas contra los derechos de los ciudadanos.

Por eso, las frases que oímos estos días las hemos oído ya cuando las decía la Sra. Thatcher, decía ella siempre, no hay alternativa, no hay alternativa. Es exactamente lo mismo que se dice ahora. Por eso, la crisis o la depresión provocada por la ortodoxia liberal, tanto en su primera fase de quiebras bancarias, por adquisición de productos financieros tóxicos, como en la segunda y actual fase de crisis de la deuda, durará lo que resulte necesario para dismantlar nuestro sistema de protección social; es una crisis artificial, creada por las ineficiencias de la ortodoxia liberal, los excesos del capitalismo financiero y no por la realidad productiva.

Normalmente, una crisis es consecuencia de una ineficacia productiva, esto era hasta ahora, lo normal es que un comerciante, un industrial o, si se quiere, un país, tengan una crisis si no venden su producto, en tal circunstancia lo normal es que se analice por qué motivo no se vende el producto, porque sea caro, porque no tenga calidad, porque está pasado de moda, etcétera, y, estudiada la causa, el comerciante o el industrial trate de corregir la ineficiencia, pero si ese comerciante vende el bien por bien de su producto y a un precio adecuado es completamente irrazonable que hablemos de crisis, y si se habla de crisis tendremos que preguntarnos ¿por qué?

Veamos el caso de Baleares. La temporada pasada, el 2011, fue la mejor temporada turística de los últimos diez años, los niveles de ocupación fueron extraordinarios y la temporada fue bastante larga, lo ha reconocido hasta el propio conseller de urbanismo turístico, hoy ausente; ¿cómo puede ser que estemos en una depresión tan profunda cuando nuestro sistema productivo, en su principal industria, funciona más que satisfactoriamente? Pues porque se ha reducido la masa monetaria en circulación; por un lado, la política del miedo y ajuste ha retraído la demanda interna y, por otro lado, los beneficios de la actividad turística no llegan a los ciudadanos.

Mire, el lado más negativo de la pasada temporada fue el escaso impacto que tuvo en la contratación de más trabajadores, con un 12% más de ocupación sobre el año anterior el empleo sólo aumentó un 0,14% en el mes de agosto, lo que supone apenas unos 400 trabajadores más. Son datos oficiales del Gobierno, se pueden utilizar datos sectoriales, si quieren utilizar ustedes datos sectoriales de una federación o de otra pueden hacerlo, pero éstos son los datos oficiales. Estos números tienen como consecuencia un aumento de la rentabilidad del negocio hotelero, puesto que es evidente que los costes, al menos los laborales que son importantes, no aumentan apenas, mientras sí aumenta de forma más que significativa la ocupación. Y no sólo la ocupación, según el Instituto Nacional de Estadística los precios de los hoteles en Baleares el año estuvieron 4,2 puntos por encima de la media española, sigo dando datos siempre oficiales y hechos en este caso por su gobierno.

Y así, pese a ese magnífico funcionamiento de nuestra industria turística nos encontramos en la crisis más severa de nuestra historia reciente. ¿Cómo es posible que con una de las mejores temporadas turísticas de la historia estemos en uno de los peores momentos económicos de la historia? Es evidente que hay una falta de transmisión de los buenos resultados del negocio turístico a la economía de nuestra comunidad autónoma. No quiero decir que la excelente temporada debiera de haber trasladado euforia, pero entre la euforia y la depresión hay una gran distancia con muchos, muchísimos puntos intermedios.

Una conclusión sí que es clara y evidente: el negocio hotelero balear no traslada sus beneficios a la sociedad balear o por lo menos no lo hace como debería hacerlo. Explicaciones puede haber muchas y diversas, puede que parte de los beneficios no se reinviertan en Baleares, teniendo en cuenta la internacionalización de determinadas empresas turísticas de nuestra islas con intereses en otros países que pueden ofrecer rentabilidades mayores. Pero no es esto lo que tenemos que ver, ¿cuáles son los cauces para que los rendimientos obtenidos del negocio turístico lleguen a los ciudadanos de las islas? El más importante, sin duda, por el volumen económico que supone es el de los salarios de los trabajadores; sólo para la isla de Mallorca, según la federación hotelera de esta isla, se calcula que los sueldos brutos ligados a la actividad exclusivamente hotelera estuvieron el año 2010, una temporada mucho más floja, rondando los 1.800 millones de euros. Por ello, la negociación de un convenio como el de hostelería es importante, no sólo para quienes están directamente implicados como participantes y negociadores sino también para la economía de nuestra comunidad autónoma, porque si se produce una alza significativa tanto en la contratación como en la masa salarial tendremos una mayor cantidad de dinero en circulación, con el beneficio que supone para la salud económica del conjunto de los ciudadanos. Observen siempre, señoras y señores diputados, que utilizo datos y argumentos propios de la economía liberal, no quiero llevarlos a caminos distintos, por eso utilizo los propios argumentos suyos.

Nuestro grupo entiende que es importante que se constate por el Parlament la importancia de que aumente tanto la contratación como los salarios de los trabajadores, sin emplear, ya digo, en esta cámara, argumentos propios de la negociación colectiva, que dejo a los actores del convenio. Por ello, el único criterio que he seguido en esta intervención es el macroeconómico, de la conveniencia de aumentar la masa dineraria en poder de los ciudadanos y sus beneficiosos efectos en una economía deprimida.

Las perspectivas para la próxima temporada son también bastante buenas. Tuve la precaución de hacer una pregunta al Sr. Conseller, hoy ausente, sobre lo que sucedió en la feria de Berlín; el Sr. Delgado dijo, textualmente, el pasado martes, que esperaba un 10% más de turistas sobre la temporada del 2011, calificada por todos como excelente. Hoy mismo, ha dicho también el Sr. Delgado que para la isla de Eivissa y Formentera, especialmente, esperaba también un considerable aumento también de la contratación turística; es decir, si hacemos caso a lo que dice el Gobierno, no a lo que digan según que otras fuentes, solamente a lo que diga el Gobierno, tendremos aproximadamente un 10% más de turistas, ya digo, sobre una temporada calificada como excelente.

Y respecto de los precios, precios para la próxima temporada, el incremento que reconoce el sector, no digo los que digan otras personas, sindicatos, etcétera, sino lo que se ha dicho en declaraciones públicas por principales representantes del sector hotelero, irán entre un 3 y un 6% más que los de la pasada temporada. Se dice que los que tengan establecimientos reformados y en mejores condiciones podrán llegar al 6% y los que no al 3, o algunos llegarán cerca de esas cifras. Y así lo estuvieron explicando la temporada pasada en el mes de julio, cuando estaba haciéndose la contratación de las reservas para este año; tengo aquí las declaraciones hechas, no diré los nombres porque tampoco es el caso, de principales representantes del sector turístico, algunos con responsabilidades digámoslo así institucionales dentro de las patronales del sector, y que dicen exactamente del 3 al 6%.

Con esos datos es completamente absurdo que se pueda plantear una congelación de salarios, un 10% más de turistas, ingresando de un 3 a un 6% más sería un golpe tremendo para la economía de nuestras islas que esos incrementos no se trasladen a la sociedad en forma de mayor contratación y mejoras salariales. Y no se lo pido ya por consideración hacia los trabajadores, que uno puede pensar: está defendiendo los intereses de los trabajadores; no, porque ese no sería un argumento para poderles convencer, sino que lo hago con otro sentido: cuanto más dinero haya en circulación mayor será la demanda interna y mejor será la respuesta o el comportamiento que tendrán muchísimos sectores económicos de nuestras islas. Quede bien claro que se lo estoy argumentando con sus propios argumentos.

Por ello, señoras y señores diputados, termino, les solicito el voto favorable desde el máximo respeto a la negociación entre patronales y sindicatos, pero por encima de respetables intereses particulares está lo que a nosotros nos corresponde defender, que es el presente y el futuro de Baleares. Tenemos esa obligación para con nuestros ciudadanos, si dejamos pasar estos años de expansión de la actividad turística sin hacer que estos beneficios sean beneficios colectivos, creanme, señoras y señores diputados, que jamás nos lo podremos perdonar. Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, efectivament, quan hi ha més ocupació la gent té doblers per gastar i l'economia es mou, el problema és que en aquests moments està tot aturat.

Nosaltres li hem presentat una esmena de substitució, una esmena que presenta tota una sèrie de punts, perquè entenem que, a part de fer una crida als actors que han de fer el conveni, que han de treballar per al conveni i que tots voldríem més gent contractada i amb més bons sous, també hi ha altres responsables en temes econòmics en aquesta terra. Se'ns ha demanat moltíssimes vegades que fem propostes, ens diuen que no els escoltam a ells, jo crec que és que a ells no els interessa sentir tampoc les nostres i, a part del que vostè demana -ara no el veia-, del que vostè ens demana, Sr. Diéguez, crec que és bo insistir en temes turístics en tota una sèrie de coses.

Avui ens deia el conseller de Turisme una cosa que tots sabem, però ell ens ho recordava, que les bones perspectives per a la propera temporada són bàsicament per la conjuntura social i econòmica i que pràcticament el que tenim són turistes deixats, i que una de les coses que hem de fer és fidelitzar aquests turistes. Per tant, en la fidelització dels turistes no només hi han de posar mà els empresaris i els treballadors que hi fan molta feina, sinó també, nosaltres entenem, que les administracions hi tenen molt a dir, perquè és ver, el sector turístic guanya molts doblers però també les administracions, l'Estat ha guanyat molts doblers amb la feina dels empresaris i dels treballadors del món del turisme durant molts anys. És el motor econòmic d'aquestes illes, ho ha de continuar essent, però ho ha de continuar essent d'una manera sostenible, i el que no podem demanar és només esforços als treballadors i al sector privat i ni l'Estat ni el Govern d'aquestes illes no en faci cap ni un, i per això nosaltres insistim que una bona manera per fidelitzar aquests turistes que tenim manllevats és, com bé deia el conseller, millorar el producte, i una manera de millorar el producte és la millora de les zones turístiques, i, en concret, hi volem afegir la de la Platja de Palma, perquè recordarem una i una altra vegada que hi havia un compromís de l'Estat des de fa molts anys amb la Platja de Palma, hi havia compromisos signats i no podem renunciar ni tan sols a allò que està firmat, i n'hem de demanar més, en la millora de la Platja de Palma.

Per tant, va per aquí una de les nostres propostes.

L'altra, la primera és instar l'Estat, entenem que l'Estat també s'ha de comprometre, i així li demanam.

El segon punt, també ho demanam al Govern de les Illes Balears, no pot ser, ells ens diuen que no els deixam governar, que no els fem propostes i nosaltres els veiem bastant aturats, diuen, no poden aturar el vaixell i jo crec que és que el vaixell té les màquines que fan molt de renou i ells es pensen que va al límit, però encara no han amollat les amarres del port, i és ben necessari que es posin en marxa en la millora de zones turístiques i en mesures per impulsar l'economia. Perquè anuncis en fan molts, perquè parlen, ara que fan uuuh!, parlen de pujades d'imposts, la darrera pujada d'imposts jo no l'he vista aprovada en lloc, per exemple, no l'he vista aprovada, només la varen anunciar. I supòs que l'anuncien, llavors fan una enquesta, publiquen l'enquesta als diaris i si els va bé, bé, i si no

ja ho veurem. I en economia crec que no podem anar tant ara veurem què pensam avui i, segons el que ens digui el veïnat farem una cosa i segons el que ens diguin els d'allà deçà farem la contrària.

Per tant, esforç en el sector privat, esforç en els treballadors, però també esforç sobretot en els governs, que per això supòs que s'han presentat a les eleccions, per governar, i de moment només comanden.

I la darrera cosa que hi afegim és una que vostès acaben també de demanar en el punt anterior, que ells es cansen que els ho recordem, però és la retirada de la reforma laboral aprovada pel Govern del Sr. Rajoy; en res beneficia aquesta reforma laboral els treballadors de cap sector, però molt especialment en res beneficia els sectors del món de l'hoteleria. Per tant, nosaltres dins la idea aquesta global que és necessària més ocupació, que és necessari que hi hagi doblers que es moguin per fer moure l'economia, també creim que els responsables polítics han de fer qualque cosa per impulsar totes aquestes coses i crec que la millora de les zones turístiques, tant amb l'ajuda de Madrid com del Govern de les Illes Balears, és una bona manera per facilitar que el turisme vagi millor i que l'increment de turisme no hagi de ser forçosament a costa de carregar-nos més espais verges, perquè pareix ser que si no construïm més els empresaris no tendran negoci, en canvi si els governs decideixen invertir en l'entorn per ventura els empresaris no reclamaran més inversions en matèria de construcció, i així va el nostre sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Lourdes Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. Ante esta propuesta uno no puede evitar pensar que el Partido Socialista no se toma en serio ni la política ni los ciudadanos, parece que han confundido el Parlament con el pozo de los deseos, ¿qué pretenden exactamente, qué quieren, crear un ambiente mágico de ilusión? Eso es Disneylandia.

Les pedimos seriedad...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... aquí venimos a trabajar y no están las cosas como para tomar el pelo a la gente, y eso es precisamente esta proposición no de ley que acaban de presentar, instando a la contratación y mejora de los salarios de los trabajadores.

Evidentemente, por supuesto que el Partido Popular quiere que se contrate al máximo número de gente y que se mejoren al máximo también los salarios de los trabajadores, es que no conozco a nadie que no esté de acuerdo con esto, y no sólo del sector de la hostelería, sino también en la agricultura, ganadería y en absolutamente todos los sectores laborales, por supuesto. El Partido Popular podría votar con ustedes que sí y luego nos vamos a casa todos tan contentos, con un estupendo titular, de hecho eso sería lo fácil, lo popular, lo demagógico, porque sin duda alguna sería una promesa falsa para obtener el favor del pueblo, que es precisamente la definición de demagogia. Y en pleno que viene podríamos instar a que no haya hambre en el mundo y a que se acaben las guerras, a que no haya nunca más terremotos y a que el Partido Socialista se tome en serio su trabajo, pero sabemos que todas esas buenas intenciones se quedarían en eso.

Es atentar contra la inteligencia de los trabajadores pensar que van a creer que con decir suban salarios y aumenten la contratación se va a poder hacer sin más, de hecho, si era tan fácil, ¿por qué el PSOE no instó a subir los sueldos y a contratar más cuando gobernaba? Que yo recuerde, en sus años de gobierno, se bajaron los sueldos y se perdieron más de 4.700.000 puestos de trabajo. Con su propuesta nos han demostrado una vez más que están gravemente incapacitados para hacer frente a esta crisis económica.

Además, están intentando demonizar al sector más importante en Baleares, el sector de la hostelería. Les recuerdo que todas las empresas tienen en Mallorca sus sedes, con las implicaciones sobre el empleo que eso tiene, estamos hablando de más de 3.000 trabajadores empleados en las oficinas centrales de las cadenas hoteleras; que la imagen de Baleares se pasea por todo el mundo con grandes referencias a nuestro buen saber hacer, que nos colocan entre la cuna del turismo mundial, que la hostelería balear no ha dejado de crear empleo desde los años sesenta; que cuando ustedes, los socialistas, bajaron el sueldo a todos los funcionarios y congelaron las pensiones a los jubilados, los trabajadores de hostelería obtuvieron un incremento salarial del 4,1%, y no fue precisamente gracias a ustedes, señores socialistas; que gracias a la inversión y a la internacionalización de empresas mallorquinas en el exterior se han podido realizar muchas inversiones en Baleares de reconversión.

De hecho, el Informe de coyuntura turística Baleares 2010, 2011, dice que se incrementaron las contrataciones y que, además, se empezaron a contratar antes, de hecho supuso un aumento de más de 4.000 contratos de trabajo a lo largo de la temporada en las Baleares, lo que supone de media alrededor de un 9% más que el año anterior, esto es un informe de unos profesionales, no se lo inventa el Partido Popular. Pero eso a ustedes les da a igual, porque son unos alborotadores profesionales...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... que confunden hacer oposición con armar barullo, con confundir a la gente.

Les recuerdo que tanto los sindicatos como el sector de hostelería han hecho gala durante más de treinta largos años y más de una docena de convenios colectivos de su capacidad negociadora para alcanzar acuerdos estables, superando la transición democrática y varias crisis en épocas pasadas; que el convenio colectivo es el legítimo derecho de negociación de las dos partes; que es absurdo en estos momentos cualquier intromisión política, romper esto implica atentar contra la libertad negociadora.

Saben perfectamente, o deberían saber, que la negociación colectiva en nuestro país está amparada en la Constitución Española, en el artículo 37.1, y dice que la Ley garantizará el derecho a la negociación colectiva laboral entre los representantes de los trabajadores y empresarios, ¿por qué quieren fulminar este derecho? Y el Estatuto de los Trabajadores, en su artículo 82.1, establece que los convenios colectivos constituyen la expresión del acuerdo libremente adoptado por ellos en virtud de su autonomía colectiva, ¿pero qué tienen ustedes en contra de la libertad? ¿Por qué les molesta? Les molesta la libertad en la elección de lengua y ahora, en contra, la libertad de negociación, porque el convenio colectivo es eso, es un sistema de libertad de negociación y, por lo tanto, no debe ser interferido, debería ser respetado. Ustedes deberían dar ejemplo, pero ¡ah!, la tentación ha sido demasiado grande, ¿no? Han visto una vez más la oportunidad para crear tensiones y desequilibrios y en lugar de sumar, ponen otro palo más en la rueda. Y presentan una propuesta no de ley que constituye una auténtica ingerencia en el modelo democrático de relaciones laborales y se quedan tan tranquilos y aún nos acusarán de que no queremos mejoras salariales para el sector de la hostelería, porque ese es su juego y por lo visto no son capaces de más.

Por todo esto reiteramos que sí estamos a favor de que se contrate el mayor número de gente y de que se aumenten los sueldos a los trabajadores, queremos que quede bien claro. Pero para eso, la verdad, tenemos unos métodos distintos a los de ustedes. Que creen que después de cuatro años en el Gobierno se les ocurre que si subimos el sueldo a los trabajadores del sector de la hostelería, éstos gastarán más ¿y nos sacarán a todos de la crisis? ¡Por favor! ¿De verdad que no les chirría esto? Suena a invento del tebeo. Mira por donde, la fórmula siempre ha estado ahí, al alcance de su mano ¡y ustedes sin aplicarla! Seamos serios.

(Petit aldarull)

Para conseguir que haya mayor contratación y mejores sueldos tendremos que trabajar y saldar las deudas millonarias que ustedes dejaron pendientes a los proveedores, para que no quiebren. Y en eso estamos. Tenemos que favorecer a los emprendedores que son los que realmente crean trabajo. Y en eso está el Partido Popular. Tenemos que reestructurar la administración, optimizar nuestros recursos y estamos trabajando en ello. Tenemos que impulsar la desestacionalización del turismo, agilizar los trámites burocráticos y tomar decisiones en lugar de dejar dormir 700 proyectos de inversión en nuestras islas durante cuatro largos años. Estamos en no malgastar, en gestionar con cabeza, en no hundir a los empresarios baleares con deudas de la administración, en que los altos cargos no se vayan de martes a

sábado a Barcelona para hacer cursos que supongan facturas de miles de euros...

(Alguns aplaudiments)

..., en no llevarnos a una corte de sindicatos y afines a las ferias turísticas, incrementando desproporcionadamente el gasto que soportan los contribuyentes.

Dejen negociar a la gente con libertad y autonomía. Miren, en lugar de instar a los demás, ¿por qué no se instan a sí mismos a pagar a sus trabajadores de la Fundación Ideas, sus sueldos?, ¿o a no despedir a 100 de los 230 trabajadores que tienen en la sede socialista de Ferraz? Consejos vendo y para mí no tengo. Lo que tenemos que hacer es mejorar las condiciones sociales, cosa que ustedes no supieron hacer.

En consecuencia y como dijo el Presidente Sr. Rajoy, “consejos de ustedes, los mínimos”. Quizás no entiendan nuestra manera de hacer política y es porque en el Partido Popular trabajamos pensando en las próximas generaciones y no en las próximas elecciones.

Muchas gracias.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bosch. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Veo que tiene conectada la iPad con la Federación de Hostelería, porque ha manejado exactamente los mismos términos, los mismos argumentos que se manejan por parte de un sector. O sea, yo vengo a defender aquí a la generalidad de ciudadanos de Baleares, usted viene a defender a un sector muy concreto y nada más, nada más. Es lo que ha hecho en toda su intervención.

Usted ha venido a decir cosas que ni siquiera dice la propuesta que hemos hecho. Nosotros no instamos a nadie, yo no le diré este argumento que dice siempre “si usted supiera leer”, ¿se acuerda de ese argumento que se repite?, creo que es una cosa blasfema en un parlamento. Solamente le diré que probablemente no la haya leído con la atención necesaria para darse cuenta de que no instamos a nadie. Solamente constatamos que es bueno para la economía de esta comunidad autónoma que la principal industria de las islas haga que la masa monetaria en circulación aumente. No hemos hecho ningún discurso obrero en favor de los sindicatos o los trabajadores. A usted sí que le he visto muy implicada en defensa de según que intereses muy sectoriales, muy sectoriales.

Mire, usted dice que no conoce a nadie que no esté de acuerdo con que haya una mejora en esa masa salarial y en la contratación. Yo le puedo presentar 35 ahora mismo. O sea, no basta decir, estamos de acuerdo pero votaremos en contra. Si están de acuerdo voten a favor. Ustedes no están de acuerdo, usted ha salido aquí no a defender intereses de esta comunidad autónoma, usted ha salido aquí a defender intereses particulares, intereses de sectores y nada más, en absoluto.

Nosotros no vamos a demonizar la hostelería, todo lo contrario. Consideramos que es la industria más importante de estas islas y así lo he dicho desde el principio. Y que estamos interfiriendo en un proceso, que estamos demonizando un sector. ¿Me han oído decir que una patronal de hostelería o algo así sólo sabe poner la mano? ¿Me lo han oído decir? Yo sí que oído a un presidente de esta comunidad autónoma decir que una institución, reconocida constitucionalmente, como son los sindicatos, sólo están para poner la mano. Esto lo he oído decir aquí, en este parlamento. Fíjense si resisten estas pirámides de aquí al lado, ninguna se cayó.

Interferencias, dice. Interferencias, mire, ayer mismo el Sr. Delgado, después de su discurso sobre "sabemos lo que tenemos que hacer, no nos va a temblar el pulso"... El pulso no les tiembla, pero las piernas para venir a explicarlo aquí sí, porque hemos llamado cuatro o cinco veces al Sr. Presidente para que venga a explicarlo y no aparece nunca...

(Aplaudiments)

El pulso no les temblará, pero las piernas sí.

Miren, el Sr. Delgado decía ayer "vamos a ir de la mano con las empresas turísticas, por primera vez el sector público y privado juntos". ¿Esto no es una interferencia? No decía con los sindicatos no, decía con las empresas. ¿Esto no rompe el equilibrio este, esta libertad por la que tanto apelan? ¡Ah no!, sólo es libertad para según quien. Libertad la tienen que tener todos y por eso nosotros no instamos a nadie, solamente constatamos. ¿Y usted viene aquí a cantar las alabanzas de la negociación colectiva? Vienen hoy a cantar las alabanzas de la negociación colectiva, cuando lo que han hecho con los convenios colectivos en la reforma laboral es destrozarnos completamente, cuando han dejado los trabajadores de toda España desarmados ante los empresarios...

(Aldarull)

... es un sarcasmo que vengan a decir aquí que ustedes defienden la negociación colectiva. ¿Pero que negociación colectiva habrá en España después de su reforma laboral? Va a ser un completo desastre. Los trabajadores, especialmente los de las pequeñas y medianas empresas, están completamente desarmados. Y ustedes nos dicen ahora que defienden la libertad, ¿la libertad de quién?, ¿por quién se preocupan? Su reforma laboral, ya digo, ha sido una auténtica catástrofe para esa negociación colectiva.

A mí me sorprende y me gustaría que el Sr. Vicepresidente hubiera hecho una cuestión incidental para discutir que no es cierto lo que yo digo, ¿cómo vamos a salir de la crisis rebajando los ingresos de los ciudadanos que trabajan en el principal sector de esta comunidad autónoma, que son los del sector de la hostelería? Es la fuerza más importante que tenemos, es la principal forma que tenemos para que la principal industria transfiera masa dineraria en circulación a nuestra comunidad autónoma. ¿Cómo vamos a salir si no generamos ese consumo interno de la economía privada? Yo no estoy hablando de lo público, si quiere hablar de lo público lo podemos hacer, pero ha escogido un día muy desgraciado para hablar de lo público. Nos viene aquí a decir que sí en la legislatura pasada pasaba esto y lo otro. El día en que se demuestra que ustedes robaban, porque el Partido Popular ha quedado claro y demostrado que malversaba el dinero público, no es que lo administrara mal, es lo que malversaba, ese día viene usted a decirnos aquí, a mirar por el retrovisor a ver si esto o lo otro, ... ¡Por favor, este día no! Nosotros estamos callados, no les decimos nada, pero cada vez que pongan el dedo donde no deben, cada vez que lo pongan, tendrán la respuesta que corresponde...

(Aldarull i aplaudiments)

Miren, en este momento tenemos la suerte de tener un sector turístico que está en muy buenas condiciones, hace cosa de unos pocos días uno de los principales bancos de esta comunidad autónoma reconocía que la morosidad del sector turístico era prácticamente inexistente, señal de su buena salud económica. Es que todo el mundo lo dice, pero cuando se les dice que traslademos eso a un beneficio común, no tanto para los trabajadores, sino para el resto de los ciudadanos, nos dicen que no. No entiendo qué sentido económico tiene para ustedes penalizar el consumo privado.

Tengo que acabar haciendo referencia a la enmienda que me han presentado. En la enmienda que han presentado hay unos puntos que hacen referencia a la Playa de Palma, los aceptaremos. Aceptaremos todos estos puntos, excepto el último porque coincide prácticamente con el mismo que hemos presentado nosotros. Si quieren, podemos llegar a una pequeña redacción conjunta para que quede claro que nuestra intención no es interferir para nada en ningún sector, en absoluto, simplemente constatar que ese aumento de esa masa dineraria sería bueno para la economía porque se beneficiarían todos los ciudadanos de esta comunidad autónoma.

Respecto de la Playa de Palma, estoy encantado de que la haya incluido, también el punto referente a la reforma laboral. Sobre la Playa de Palma sí que me gustaría recordar que en este momento que aquí, en este mismo parlamento, aprobamos una ley por unanimidad para sacar adelante el proyecto para la Playa de Palma, y que diez días después un partido político presentaba una alegación para paralizar la Playa de Palma. Ese partido político ahora dice que lo quiere impulsar de otra manera, ya veremos lo que hará. Nosotros estaremos de acuerdo en lo que haga falta para que se impulse.

En definitiva, menos el último punto que prácticamente coincide con el nuestro, que nuestro interés -ya digo- no es instar a nadie, sino simplemente constatar lo bueno que sería para nuestra comunidad autónoma, aceptamos la enmienda. En definitiva, señoras y señores diputados, les pido el voto

favorable a esta proposición no de ley, porque los que voten que no van a votar para que se empobrezca la comunidad autónoma de las Islas Baleares.

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez.

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

23 vots a favor, 33 vots en contra, per la qual cosa, queda rebutjada.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
